77STE JAARGANG No. 10295 WOENSDAG 6 JANUARI 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. . 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Wetsontwerp Indonesische regering

Staatsbeheer van alle oliebedrijven

De Indonesische regering heeft een wetsontwerp bij het parlement ingediend dat strekt tot staatsbeheer van alle oliebedrijven in Indonesie.

In een memorie van toelichting op het ontwerp wordt gezegd dat alle geldige olieconcessies in Indonesie die van kracht zullen zijn op het ogenblik waarop de wet van kracht wordt, geldig zullen blijven voor de tijd waarvoor de concessie is verleend.

De houders van de concessies zullen verplicht worden te voldoen aan de behoeften aan olieprodukten van de staat en de Indonesische gemeenschap. Dit betekent, aldus de memorie, dat in beginsel in Indonesië gewonnen olie in Indonesië moet worden geraffineerd. Olie, die van belang is voor de defensie en de industrie moet in Indonesië worden bereid om te voorkomen dat het land afhankelijk wordt van buitenlandse raffinaderijen.

(Vervolgd naar pag. 2)

Op zijn flat in de artistenwijk te Parijs heeft de 31-jarige prins André de Bourbon Parma zich verloofd met het Franse meisje Marina Gacry. André is een zoon van prins René en prinses Marguerite van Denemarken. Het paar hoopt in juni in het huwelijk te kunnen treden.

Spreek ik met de Amigoe?

„Ter leringhe ende vermaeck", aldus een abonnee. „het volgende: Doe de varkens goed, uw loon is spek: doe de mensen goed, uw loon is drek aldus een met inkt geschreven spreuk, die een landsambtenaar kennelijk zo goed vond, dat hij deze voor het loket, waar hij met de behandeling van postwissels belast is heeft bevestigd. Niet zo geslaagd, vind ik."

° ° °

„Wegens restauratie-werkzaamheden", aldus een abonnee, „kan de bijeenkomst van de zwem- en poloclub „De Dolfijnen", donderdag as. 7 januari, geen doorgang vinden in het Rifzwembad. De Dolfijnen moeten dus nog even geduld hebben."

° ° °

„Het is mij al meer opgevallen, dat men van officiële zijde nooit zijn erkentelijkheid betuigt voor de medewerking, die van de zijde van het gewone publiek bij grote branden wordt ondervonden. Dat is bij de grote brand in de Breedestraat (O) jl. weer het geval geweest. Geen woord over het werk van het publiek."

° ° °

„De jubilarissen bij de Shell houden niet op. Vandaag herdenkt de heer E. S. Bernardus het feit, dat hij dertig jaar geleden in dienst trad bij de olieraffinaderij. Morgen zitten de heren F. T. Lovert en M.

(Vervolg naar pagina 2.)

Ver. - Staten

Peil van Bankrover gedaald

Het aantal bankovervallen in Amerika heeft zich de laatste negen jaren met 15 vermenigvuldigd. Dit soort roof is daarbij niet meer het werk van specialisten. Er doen ook amateurs aan mee, zoals grootmoeders en ballet-girls. De helft van de bankovervallen wordt door „nietgeschoolde" rovers uitgevoerd.

„Vroeger was een bank beroven het werk van geraffineerde dieven; tegenwoordig is het een „volksmisdrijf", zo zei Edgar Hoover, chef van de Amerikaanse nationale recherche FBI. „De bankoverval is gedaald tot het peil van de winkeldieverij. Bij de laatste bankrovers hebben wij verscheidene oude dames gearresteerd, handelslui die een goed inkomen hebben, technici. een ballet-girl, een ambtenaar en een huisvrouw in verwachting". In de periode van augustus 1958 tot augustus 1959 werden in Amerika 346 bankovervallen gepleegd; bijna één overval per dag. In 1943 waren het er slechts 24. Hoover zei te verwachten, dat het aantal overvallen van dit soort komend jaar een „verbijsterend aantal" zullen vormen.

De laatste

Anselme Prevot. de laatste overlevende van de mijnramp van Courrières op 10 maart 1906 die aan 1.100 mensen het leven kostte, is te Noyelles-sous-Lens op 68-jarige leeftijd overleden.

Been gebroken

Prins Constantijn van Liechtenstein heeft te St. Moritz bij het skiën een been gebroken. De 49-jarige prins heeft in 1948 aan de Olympische winterspelen deelgenomen.

ADENAUER 84 jaar

De Westduitse bondskanselier, dr Adenauer, is gisteren 84 jaar geworden. Vroeg in de ochtend zag men hem zijn huis in Rhoendorf bij Bonn verlaten en een wandeling naar de dorpskerk maken om de H. Mis bij te wonen.

Vooral uit West-Duitsland, doch ook uit vele landen in de wereld heeft Adenauer veel belangstelling gehad bij zijn 84e verjaardag. In een bijeenkomst met Duitse en Europese autoriteiten spraken verschillende vooraanstaande personen hem toe.

Adenauer antwoordde. dat hij al zijn krachten zou geven voor de toekomst van Europa. Hij zei met genoegen terug te zien op de tijd. dat hij de eerste plannen voor de Europese eenheid met zijn vriend Robert Schuman had besproken.

Na de gelukwensen van de diensthoofden in ontvangst te hebben genomen, wandelde Adenauer naar het terras, waar hij ruim een half uur in de koude wind luisterde naar de muziek van een militaire band.

Prof. Erhard bood een briefopener aan met een blad van Silezisch staal als blijvende herinnering aan het doel van de Duitse hereniging. Het gouden handvat draagt de initialen van Adenauer en bevat zeventien edelstenen als symbool voor de zeventien federale ministeries.

Op de kanselarij kwamen vele gelukwensen binnen, o.a. van Nehroe.

In mei

Bemande Spoetnik?

De Moskouse correspondent van radio-Boedapest meldt, dat de Russen tegen 16 mei, wanneer de topconferentie begint, de wereld zullen verrassen met een nieuwe raketlancering. Als het veiligheidsprobleem tijdig kan worden opgelost, aldus de correspondent, is het niet uitgesloten, dat er een bemande Spoetnik zal worden afgeschoten, die naar de aarde kan terug keren.

VENEZUELA

Twee bomexplosies in Caracas

In het centrum van Caracas is maandagavond een bom ontploft, die weliswaar geen slachtoffers veroorzaakte.

In een katholieke kerk is een nietontplofte granaat gevonden. Men verwacht hierop een sterke weerslag, daar dit de eerste keer is, dat terroristen ageren tegen de kerk.

In de woning in Caracas van kolonel Buitrago Vivas is gisteren een bom ontploft. Dit was de tweede bomontploffing in 24 uur tijds.

Drie dagen geleden zijn, zoals gemeld, 23 mensen in hechtenis genomen, omdat zij een samenzwering tegen het regime van president Betancourt op touw gezet zouden hebben.

De nationale garde heeft dinsdag bevel gekregen na het invallen van de duisternis zonder waarschuwing op opstandelingen te schieten.

Herter wint pleidooi voor NATO

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Herter is als overwinnaar uit de strijd gekomen bij een geschil tussen het departement van buitenlandse zaken en dat van financiën over bezuiniging op de Amerikaanse strijdkrachten in Europa, zo wordt van welingelichte zijde vernomen.

Volgens diplomatieke correspondent van de „Washington Post" staat financiën op het standpunt, dat de Europese Natoleden, nu hun welvaart is gestegen, een groter bedrag in de kosten kunnen bijdragen.

Herter bestreed dit argument niet, aldus de correspondent, maar bracht naar voren dat dit de slechtst denkbare tijd is voor Amerika om op de Nato-uitgaven te bezuinigen.

Het departement van financiën trok zijn bezuinigingsvoorstel in, nadat president Eisenhower zich aan de kant van Herter had geschaard.

„Heil Hitler" over radio-noodgolf

Anti-Joodse actie neemt in hevigheid toe

Nieuwe anti-Joodse activiteiten zijn dinsdag gemeld uit Australië, Canada, België, Finland, Frankrijk, Griekenland, Groot-Brittannië, Italië, Oostenrijk, de Verenigde Staten en Zweden.

De Romeinse politie heeft dinsdag een inval gedaan in het gebouw van een organisatie die, zich de revolutionaire actie groep noemt. Op de wanden in het gebouw was een hakenkruisvlag aangebracht. Op verschillende plaatsen in Rome zijn hakenkruisen en anti-joodse leuzen geschilderd.

Het Israelisch parlement heeft zijn commissie voor buitenlandse zaken dinsdag gemachtigd te spreken over het uitgeven van een waarschuwing aan de wereld voor de gevaren van een opleving van het nationaalsocialisme en het anti-semitisme.

Bondskanselier Adenauer heeft dinsdag in een onderhoud met de secretaris-generaal van de centrale raad van Joden in Duitsland, Van Dam, uiting gegeven aan zijn afschuw over de anti-semitische incidenten.

Afgelopen nacht is op de noodgolf voor de radio-telefonie drie maal geroepen „Heil Hitler" — „Joden er uit". Toen Nordeich-radio informeerde wie er geseind had, kreeg zij geen antwoord.

Een west-Berlijns hof heeft de 23-jarige westberlijner Rolf Wollny tot tien maanden gevangenisstraf veroordeeld wegens het, op maandagochtend, schilderen van hakenkruisen en anti-semitische leuzen op muren en huizen.

Het blad „Al Akhbar" in Cairo schrijft dat het overslaan van de hakenkruis-actie naar landen, waar nooit nazisme voorkwam, een goede reden is voor het vermoeden dat het een opzettelijke campagne is.

Het gezaghebbend blad „Al Ah ram" schrijft dat men in Arabische diplomatieken kringen toeziet of Israël de incidenten uitbuit om Joodse immigratie naar Israël aan te moedigen. Volgens het blad worden maatregelen bestudeerd om dit tegen te gaan.

Spoorwegramp in Italië

In Monza, bij Milaan, is in de mist een sneltrein van Sondrio naar Milaan op een noodviaduct ontspoord. Volgens officiële berichten van het Italiaanse ministerie van vervoer zijn 25 mensen gedood en een honderdtal gewond.

De trein vervoerde voornamelijk arbeiders. In een bocht op het noodviaduct ontspoorden de locomotief, de zes wagens en de bagagewagen, vermoedelijk ten gevolge van te grote snelheid. (Voor het passeren van het viaduct was een lage snelheid voorgeschreven.)

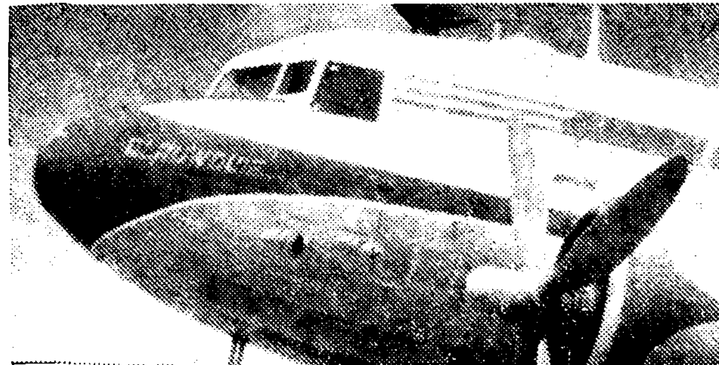
De loc en de voorste wagen reden van de acht meter hoge spoordijk en sloegen veertig meter verder door de muur van een textielfabriek.

visie op het wereldgebeuren

Spannend „duel" in -- Washington –

Landen in Los Angeles?

Vandaag zijn dus te Washington Amerikaans-Nederlandse luchtvaartonderhandelingen begonnen, waarbij de Amerikaanse vertegenwoordiging onder leiding zal staan van Douglas Dillon, onderminister van buitenlandse zaken en een deskundige op economische gebied.

Van Nederlandse zijde is het er om te doen voor de K.L.M. landingsrechten te verkrijgen in Los Angeles

Waarnemers te Washington zijn van mening, dat de Nederlanders het getij tegen hebben, doch aan de andere kant wagen zij zich ook niet aan een voorspelling betreffende het resultaat der onderhandelingen.

De Amerikaanse luchtvaartmaatschappijen zijn krachtig tegen inwilliging van het Nederlandse verzoek gekant, daar zij menen, dat een betrekkelijk klein land als Nederland weinig in ruil heeft aan te bieden. Zij voeren aan, dat Schiphol de enige grote internationale luchthaven in Nederland is en dat de Verenigde Staten daar reeds landingsrechten bezitten.

De Amerikaanse luchtvaartmaatschappijen voeren verder aan dat Nederland, in verhouding tot zijn inwonertal, reeds een „onevenredig deel" van de internationale luchtvaartmarkt heeft veroverd.

Zij wijzen er verder op, dat de Verenigde Staten Nederland in april 1957 landingsrechten te Houston. Texas en Miami hebben verleend en dat de K.L.M. reeds landingsrechten in New York bezit.

Nederland heeft vanuit Los Angeles zelf echter nieuwe steun voor zijn streven gekregen. De kamer van koophandel aldaar heeft nl. verzocht om meer internationale luchtvaartverbindingen met andere landen, waaronder Nederland.

Ambtenaren van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken zeggen. dat bij de vaststelling van het Amerikaanse standpunt met deze wens van Los Angeles rekening zal worden gehouden, doch welingelichte waarnemers betwijfelen of dit veel gewicht in de schaal zal leggen.

Pikantjes

De Londense Times schrijft over de hakenkruis campagne:

In de meeste landen behoren degenen die bedreigingen op muren hebben aangebracht en zijn weggelopen, tot een volstrekt onbelangrijke minderheid. Het gaat er echter voor alle betrokken landen om met hoeveel energie wordt opgetreden tegen hun gedragingen, zowel door de publieke opinie als door de wet.

Voor 1933 zouden beschaafde mensen aan dergelijke uitingen van straatjongensachtige plagerij voorbij zijn gegaan maar na de verschrikkingen die het anti-semitisme in Europa heeft veroorzaakt, kan men ze niet zo kalm laten passeren.

Maar weinigen kunnen er door verrast zijn dat de rassenhaat uit de nationaal-socialistische tijd tenslotte in Duitsland de kop weer opsteekt. Het is een regel van de Jezuieten, die een grondige studie maken van het menselijk hart, dat men niet behoeft te vrezen de trouw te verliezen van iemand wiens opvoeding men tot zijn zevende jaar in handen heeft gehad.

Er zijn thans vele duizenden Duitsers in de bloei van hun leven die niet hun eerste zeven maar hun eerste twaalf jaar hebben doorgebracht in een sfeer waarin gewelddaden tegen joden werden beschouwd als een deugd. De meesten hebben het gif uit hun geest verwijderd maar er zijn er die het niet hebben gedaan en die nu de jongeren beinvloeden, aldus „The Times".

Laatste gevecht van Sabater

Spaanse guerillaleider doodgeschoten

De bekende Spaanse guerrilaleider en anarchist de 45-jarige Francisco Sabater is bij een gevecht tussen zijn mannen en de Spaanse burgerwacht omgekomen. Een woordvoerder deelde mee, dat dit gebeurde op het station van San Celoni, een vijftigtal kilometers van Barcelona. Sabater was maandag bij een gevecht bij Banolas, 16 km. van Gerona reeds gewond geraakt. Hij wist toen echter te ontkomen, sprong op een trein, die van de Franse grens naar Barcelona vertrok en bedreigde de machinist met zijn mitrailleur. Toen echter bekend werd, dat Sabater zich in de trein bevond legde de burgerwacht in San Celoni een hinderlaag aan.

In een hevig vuurgevecht werd de bendeleider, die vijftien jaar lang talrijke aanslagen heeft gepleegd, dood geschoten.

Sabater, die in Barcelona geboren werd, vocht in de Spaanse burgeroorlog aan de zijde van de republikeinen. Ongeveer drie jaar geleden omsingelden 2000 man politie Barcelona om hem te pakken te krijgen, maar hij ontsnapte.

Een broer van Sabater werd in 1950 bij een gevecht gedood. Zijn andere broer werd in hetzelfde jaar geëxecuteerd. Sedertdien was de activiteit van Sabater afgenomen.

Successen van De Boeing 707

De direktie van Pan American heeft meegedeeld, dat de viermotorige straalvliegtuigen De Boeing 707 Intercontinental in de laatste tijd niet minder dan zeven records hebben verbeterd, waarvan de voornaamste luiden:

Londen — New York 6 uur 21 minuten onder commando van gezagvoerder William T. Thorn (oud record 6 uur 49 minuten).

Parijs — New York 7 uur 10 minuten onder commando van gezagvoerder Edward F. Summers (oud record 7 uur 34 minuten).

Tokio — Honoloeloe 5 uur 44 minuten (oud record 6 uur 12 minuten).

Tokio — San Francisco non stop 8 uur 44 minuten (oud record 9 uur 12 minuten).

Los Angeles — Londen 11 uur 5 minuten (oud record 18 uur 32 minuten van 1957 met Lockheed Super Starliner van T.W.A.)

Soekarno weer getrouwd?

Volgens het Amerikaanse weekblad „Newsweek" heeft president Soekarno in het geheim een 18-jarig meisje tot vrouw genomen. Buitenlandse diplomaten in Djakarta vrezen, dat er een hele rel zal ontstaan, wanneer het nieuws officieel bekend zal worden, aldus het blad. Soekarno heeft thans twee vrouwen. Toen hij in 1954 zijn tweede vrouw koos, is er een koor van luide protesten opgegaan. De mohammedaanse godsdienst staat Soekarno vier vrouwen toe.

LUNEBURG

Geraffineerde diefstal van juwelen

Brandstichting ter afleiding

In de eeuwenoude stadsbibliotheek van Lüneburg (west-Duitsland) zijn dezer dagen bij een korte brand waardevolle oude boeken — w.o. een vroege editie van Lutherse werken, theologische boeken uit de hervormingstijd en kronieken uit de 30-jarige oorlog — verwoest. Duizenden middeleeuwse boeken zijn beschadigd.

Terwijl de brandweer alle aandacht wijdde aan de blussing van de brand in de bibliotheek, hebben onbekenden kans gezien uit een ander museum honderden juwelen te stelen. De politie vermoedt dat de brand in de bibliotheek was aangestoken om de aandacht van de autoriteiten af te leiden.

De vorige week is een ander museum in Lüneburg, het „Oude Koophuis" afgebrand. De politie vermoedt dat dit het werk van eenzelfde bende is.

Spreek ik met de Amigoe?

(Vervolg van pag. 1)

N. Faneyte in het zilver. Namens hun collegae een hartelijke gelukwens."

° ° °

„Ik zou graag van u willen weten", aldus een abonnee, „of alle ideeën, die de burgerij lanceert, wel eens door de overheid bestudeerd worden. Of verdwijnen al deze voorstellen in de prullenbak?" Wij kunnen daar moeilijk antwoord op geven. Wij hebben het gevoel, dat men indien mogelijk wel rekening houdt met de wensen van het publiek.

° ° °

„Zou er geen actie op touw gezet kunnen worden", aldus een abonnee, „om de moeder en de kinderen uit de Rifwaterstraat te helpen?" (Vader overleed dezer dagen na handgemeen.) Het lijkt ons een zeer goed idee. Men zou bijvoorbeeld schoolkinderen kunnen inschakelen, om iets te gaan verdienen, zo in de trant van „een heitje voor een karweitje".

° ° °

„De Rijksvoorlichtingsdienst vertelde gisteravond in een uitzending voor Radio-Hoyer, dat de regering de werktijd voor de douane-ambtenaren heeft geregeld. Sinds 16 juni van het vorig jaar zijn er 48 werkuren per week, dat zijn er dus acht per dag. Klopt niet", volgens een telefoonmeneer. „Wij werken hier bij de douane nog steeds 9 uur en 15 minuten per dag."

De R.V.D. verklaarde desgevraagd dat de „9.15 uur" per dag wel mogelijk was, maar dat in ruil daarvoor 29 extra vrije dagen per jaar worden toegekend!

° ° °

Hier een heerlijk telefoontje voor al die mensen, die 's avonds uren gebogen zitten over hele kleine, mooi gekleurde vierkante papiertjes.

De Curaçaose Postzegel-vereniging gaat in dit nieuwe jaar voortaan elke eerste donderdag van de maand vergaderen in het paviljoen Rust & Burgh. De aanvangstijd is acht uur en iedereen, die belangstelling heeft voor nóg meer en nóg mooiere zegeltjes, is van harte welkom.

° ° °

Naar aanleiding van de onlangs door ons gepubliceerde foto van de gevolmachtigde minister Lampe, deelde de R.V.D. ons mee, dat wij per vergissing de foto van de verkeerde persoon afdrukten. De fout ligt dus — neemt u het ons niet kwalijk — aan onze zijde. Waarvoor onze excuses.

voor vandaag en morgen

Bioscopen

WOENSDAG

Cinelandia 7.00 en 9.00 uur:
„Apache Woman" in het engels met spaanse tekst.
Roxy 7.00 en 9.00 uur:
„The Lieutenant wore skirts" in het engels met spaanse tekst.
West-End 7.00 en 9.00 uur:
„Cuando Mexico canta" Geheel in het spaans.
Royal 8.00 uur:
Captan America I
Caribe 8.00 uur:
„Fuego en la polvora".
Theater Suffisant 8.00 uur:
„My forbidden past" in het engels met spaanse tekst.

DONDERDAG:

Cinelandia 7.00 en 9.00 uur:
„Piel Canela". Geheel in het spaans.
Roxy 7.00 en 9.00 uur:
„I Miserabili" (Tempestad sobre Paris") In het italiaans met spaanse tekst.
West-End 7.00 en 9.00 uur:
„I want to live" in het engels met spaanse tekst.
Caribe 8.00 uur:
„Island in the sun"
Royal 8.00 uur:
Captain America II
Theater Suffisant 8.00 uur:
„El pueblo de los cornudos" (Italiaans).

ALLERLEI

WOENSDAG

19.00 J. Holland I - J. Colombia I (stadion).
20.30 Pianorecital van Tan Crone in het recreatiecentrum Negropont.
Cinetruck:
Voorstelling op Fleur de Marie.

DONDERDAG

Volleyball:
19.45 Asiento - Black & White
19.45 Juvenia - L & M
19.45 Aquino - Asiento
21.00 Lucky Master - Maccabi
21.00 Sito - Sparta
Baseball
20.00 uur Chicago - Sta. Rosa Indians.
J.P.F. 20.00 uur:
„Giant" in het engels met spaanse tekst olv. H. Kappel.
Allerlei vandaag
Cine truck
Voorstelling op Rooi Santoe

Bedrijfsongeval op Gouvernementsplein

Omstreeks half twee gistermiddag deed zich bij de werkzaamheden op het gouvernementsplein een bedrijfsongeval voor. Een der arbeiders werd getroffen door een zware ijzeren H-balk toen deze losschoot uit de haak. De balk kwam op de voet van het slachtoffer terecht. Een passerende Rode Kruis-colonne verleende direct eerste hulp waarna men de man naar het hospitaal overbracht ter behandeling.

Hond beet broek kapot

Enige deining veroorzaakte gisteravond rond zeven uur een hond die op de Mariniersweg een jongen in zijn broek beet. De jongen nam dit niet, zodat een politie patrouille bemiddelend moest optreden. De eigenaresse van de hond liet zich van haar beste zijde zien door de jongen en schadevergoeding van tien gulden te geven, waarmee de kwestie uit de wereld was geholpen.

Olie

(Vervolg van pag. 1)

Afgezien van wat Indonesië voornemens is te doen, begint de olie-industrie in de vrije wereld 1960 in veel betere vorm dan een jaar geleden mogelijk werd geacht, aldus het jaaroverzicht van het „Oil and Gas journal" over de internationale olie-activiteit.

De reserves in de vrije wereld stegen in 1959 tot naar schatting 263.000.000.000 barrels. De meeste der vooraanstaande produktiegebieden hebben tot deze stijging bijgedragen, doch de nieuwe ontdekkingen in noord-Afrika trokken de meeste aandacht.

De raffinaderijen zijn thans in staat tot het verwerken van ongeveer 20.915.000 barrels ruwe olie per dag, doch verwacht wordt dat deze capaciteit in de eerstvolgende tien jaren aanzienlijk zal toenemen, voor al in het naar olie hongerende west Europa.

De werkelijke produktie der vrije wereld bedroeg in 1959 gemiddeld 16.471.000 barrels per dag. De onmiddellijk beschikbare surplus-capaciteit aan ruwe olie wordt geraamd op ongeveer 8.500.000 barrels per dag, d.w.z. extra olie die door bestaande installaties kan worden geproduceerd en afgeleverd. Hoewel de wereld nog steeds een surplus heeft aan ruwe olie, zal deze door het gestadig toenemende verbruik vermoedelijk sneller worden opgenomen dan vroeger werd geraamd.

De Amerikaanse produktie bedroeg in 1959 gemiddeld 7.043.000 barrels per dag, een stijging van ongeveer vijf procent. Het midden-Oosten produceerde ongeveer 4.574.000 barrels per dag, of 8,2 procent meer, terwijl de Venezolaanse produktie gemiddeld ongeveer 2,7 miljoen barrels per dag bedroeg, of 3,7 procent meer.

In de communistische wereld wordt de produktie aan ruwe olie voor het Sovjet-blok geraamd op 2.895.000 barrels per dag, vergeleken met ongeveer 2.525.000 barrels per dag vorig jaar.

Voor Pasen nog meer nieuwe kardinalen?

Als men zegslieden uit het Vaticaan geloof wil schenken — en waarom zou men dat niet doen in een tijd, waarin het Vaticaan de journalisten ontdekt en de traditioneel „gesloten monden" althans zo nu en dan worden geopend? —, zal Paus Johannes XXIII nog voor Pasen (17 april) weer een aantal nieuwe kardinalen benoemen. In dat geval zullen „vele wensen, die in vele talen zo dringend en soms zelfs luidruchtig werden geuit, in vervulling gaan".

In het Vaticaan wordt over **tien** nieuwe kardinalen gesproken en daarbij worden voorzichtig de namen van de Philippijnen, **Nederland**, Afrika en Japan genoemd. Waarnemers, die blijkbaar bijzonder scherpe ogen en oren hebben, achten het niet uitgesloten, dat de secretaris van de voor-voorbereidende commissie van het algemeen concilie, monseigneur Pericle Felici, en de organisator van de aanstaande diocesane synode van Rome, monseigneur Luigi Traglia, onder de uitverkorenen zullen zijn.

Het ligt voor de hand, dat als paus Johannes weer en dan ten derde male zou overgaan tot het benoemen van kardinalen, men vrij algemeen aan bepaalde candidaten denkt en deze candidaten bovendien in bepaalde landen zoekt. Het is wel niet zo, dat een land met een bepaald aantal gelovigen zoiets als „recht' heeft op een of meer kardinalen maar er bestaat of er groeit toch wel een traditie in die richting. Alleen al de internationalisatie van het college van kardinalen brengt dat met zich mee. Zodra immers het college uit 79 leden, 31 Italianen en 48 niet-Italianen, bestaat en deze niet-Italianen uit niet minder dan 24 landen afkomstig zijn, mag redelijkerwijze verwacht worden, dat die landen, die nog niet vertegenwoordigd zijn bij volgende benoemingen in aanmerking komen.

De creatie van acht nieuwe kardinalen, waarvan zeven curie-kardinalen, is vrijwel onmiddellijk gevolgd door een aantal mutaties en benoemingen, die zeer wel pasten in de kennelijk hoognodige reorganisatie van het kerkelijke bestuursapparaat. Er ging in de afgelopen weken, ja maanden, vrijwel geen dag voorbij zonder dat de „Servizio Stampa" — persdienst — van de „Osservatore Romano" melding maakte van vaak belangrijke benoemingen. Er wordt ten Vaticane hard gewerkt en er groeite maar weinig gras meer. De nieuwe curie-kardinalen kregen op 17 december, drie dagen na hun officiële benoeming, al functies toegewezen. En het pleit voor de zin voor orde van de „werkverdeler" dat deze zeven kardinalen ieder precies drie en niet méér ambten werden opgelegd.

Dat door het Vaticaan een nieuwe sterke en moderne wind waait, is ook te zien. Nauwelijks werd in de persoon van de kardinaal-staatssecretaris Tardini een nieuwe aartspriester van de basiliek van St Pieter, tevens prefect van de „Congregatie van de eerbiedwaardige kerkfabriek van St Pieter", benoemd (dit geschiedde na de dood van kardinaal Tedeschini), of werklieden vingen aan met het vernieuwen van bepaalde marmerpartijen en het verbeteren van een lift voor het vervoer van bouwmateriaal.

Zr. Höppner onderscheiden

Dezer dagen heeft, naar wij vernemen, de op Bonaire welbekende zuster Maria Höppner de pauselijke onderscheiding Pro Ecclesia et Pontifice ontvangen. Gedurende de vele jaren van haar verblijf op Bonaire heeft zuster Höppner zich in de wijkverpleging van het Witgele Kruis en nog op duizend en een andere gebieden verdienstelijk gemaakt en zij was bij alle Bonairianen zeer bemind. In de loop van het vorige jaar is zuster Höppner voor goed naar Nederland gegaan.

De zeer verdiende onderscheiding werd haar thans te Nijmegen uitgereikt door de Hoogeerwaarde pater B. Jansen, provinciaal van de Nederlandse Dominicanen. Voor de vele vrienden en bekenden, die zuster Höppner willen gelukwensen laten we hier nog haar huidig adres volgen: zuster Maria Höppner, p/a A. Martens, Steenhofstraat 21A, Soest.

Brandstichting in O.-Duitsland

Het aantal brandstichtingen op collectieve boerderijen in Oost-Duitsland neemt schrikbarend toe; zo heeft Erich Mückenberger, lid van het Oostduitse partijbestuur bekend gemaakt.

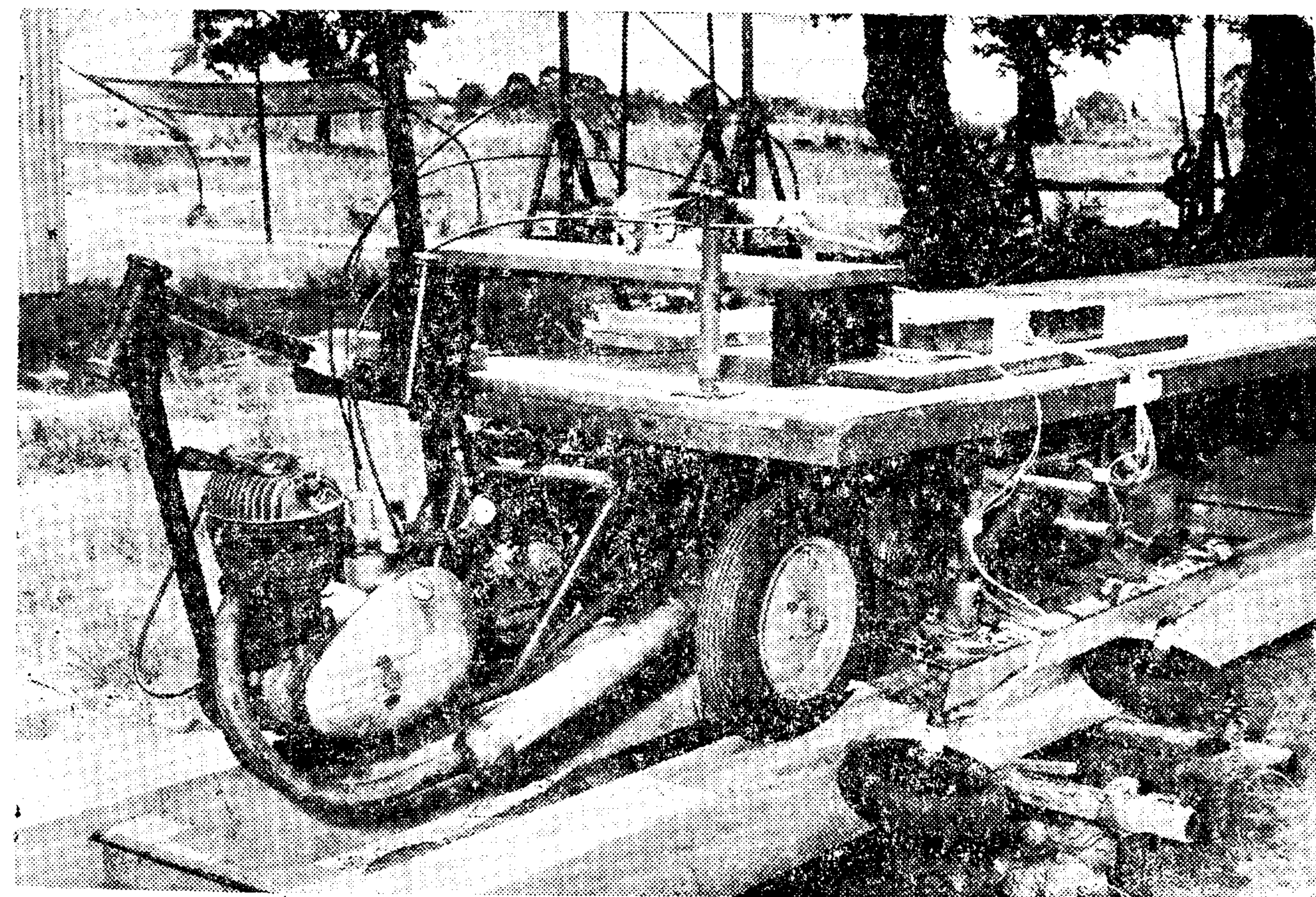
In het derde kwartaal van dit jaar werden op ongeveer 900 collectieve boerderijen branden gesticht. De schade aan collectieve boerderijen over de eerste negen maanden van dit jaar wordt geschat op 5,5 miljoen mark. Wat ernstiger is, aldus Mückenberger, is dat er veel gevallen van sabotage zijn geweest het vergiftigen van vee alsmede de laster tegen en aanvallen op collectieve boeren.

Langs deze weg betuig ik mijn hartgrondige dank aan allen, in het biezonder Shell Curacao n.v., Centrale Werkplaats, Vereniging Geemployeerden der Koninklijke Shell, die hun belangstelling betoond hebben bij het overlijden van mijn geliefde echtgenoot de heer

J. W. KOOYMAN

Mevr. de Wed.
Sarah Kooyman-Pardo.

Den Haag, januari 1960

Daar het overbrengen van transportmateriaal naar de plantages in Zuid-Rhodesia te veel geld ging kosten, hebben drie ambtenaren een treintje ontworpen, waarvan de bouwkosten zeer laag zijn en de transportprijs per km. op ongeveer drie centen komt. Op een betonbaan loopt een zelfgeconstrueerde platte wagen op rubberbanden, terwijl het geheel aan beide kanten door kleine wielen op zijn plaats wordt gehouden. De trekkracht wordt gehaald uit een 200 cc benzine motor. Al ziet het geheel er nogal wat rommelig uit, toch zijn de planters in Zuid-Rhodesia best tevreden met dit vervoermiddel, dat een gemiddelde snelheid van 75 km. per uur kan halen.

„Laiza Porko Sushi" in Papiaments

Het C.C.C. in januari

Goed nieuws voor de amateur - schilders

Woensdag 20 januari zal, aldus de maandelijkse C.C.C.-agenda, de première van het papiamentse toneelstuk „Laiza, Porko Sushi" worden gegeven. „Laiza, Porko Sushi" is een bewerking van Shaw's toneelstuk „Pygmalion", en vertelt het verhaal van een pindaverkoopstertje dat naar aanleiding van een weddenschap tussen twee taaldeskundigen wordt opgevoed om binnen enkele maanden in society-kringen te worden gelanceerd. Shaw's stuk is in de loop der jaren al vele malen bewerkt, zo zullen velen zich bijvoorbeeld de film met Lili Bouwmeester herinneren. Ook de musical „My Fair Lady" die nu al vijf jaar onafgebroken in New York loopt, is op dit gegeven gebaseerd. De bewerking in het papiaments is van de hand van mevrouw May Henriquez, die reeds successen als „Shon Pichiri" en „Ami Dokter Lubida" op haar naam heeft staan.

De spelers, van wie velen destijds onder regie van Paul Storm aan bovengenoemde stukken hebben meegewerkt, zijn met de voorbereidingen voor deze première al maanden lang in de weer geweest. Sommigen ook hebben vorig jaar hun debuut gemaakt in „Trufaldino". De regie is ook nu weer in handen van Elly en Piet Kamerman. De voorstelling heeft plaats in het Cultureel Centrum Curacao; op donderdag 21 januari wordt een herhaling gegeven.

Medespelenden zijn Nydia Ecury, Jacques Penso, Boenchi Römer, Frank Davelaar, Lenny Senior, Toonchi Chatlein, Rina Penso, Jopie Hart, Sonia Garmers, Winston Palm, Miriam Senior, Ibi Garmers, Ivonne Damasco en Dito Vlieg.

Vanaf 13 januari zijn kaarten verkrijgbaar bij boekhandel Salas (Punda) en La Bonanza (Otrabanda.)

Verder staan op de januari-agenda van het Cultureel Centrum een bijeenkomst van de Studiekring voor Moderne Muziek, op zondag 10 januari, ten huize van de heer en mevrouw Reisel, Villa Elize, Giroutte 16. Aanvang half negen.

Voor film-, muziek- en natuurliefhebbers

De Filmliga geeft op 13 januari een herhaling van de russische film 'Als de kraanvogels overvliegen'. Deze V.G.K.S.-voorstelling, die in Theater Asiento wordt gegeven, begint om half negen, even als het grammofoonplatenconcert, dat de Muziekvereniging Emmastad, op dinsdag 19 januari organiseert in de Shell Golf Club. Op dinsdag 26 januari houdt de Natuurwetenschappelijke Werkgroep Ned. Ant. haar maandelijkse bijeenkomst; plaats en programma zullen nog nader bekend worden gemaakt. De Filmstudiegroep organiseert op 27 januari een voorstelling in het Cultuurcentrum Johan van Walbeeckplein, tijdens welke Orson Welles' „Citizen Kane" zal worden vertoond. Op de laatste dag van de maand is het woord opnieuw aan de Studiekring voor Moderne Muziek, die ten huize van de heer en mevrouw Nolte, Lelieweg 9, een grammofoonplatenconcert organiseert.

Allemaal naar „De Boog"

Wat de tentoonstellingen betreft: de verzameling Nederlandse Grafische Kunst die in december in het Curacaosch Museum werd geëxposeerd, zal tot 15 januari te zien zijn in Galerie 'De Boog', Plaza Piar. De Galerie is dagelijks geopend van 9-12 en 3-6 uur; iedereen kan er binnen lopen, dus ook degene die nu niet direct van plan is met een schilderij onder de arm naar huis te gaan. De K.L.M.-tentoonstelling in het Curacaosch Museum blijft geopend tot 10 januari.

Curacaose gedichten

De Curacaosche dichter Elis Juliana heeft een nieuw bundeltje gedichten doen verschijnen, dat tot titel gekregen heeft: „Dama di Anochi". Het boekje is à f. 1.25 bij de boekhandels verkrijgbaar.

Terug uit Mexico

De danser Carlos Sillié, die in de afgelopen jaren in Mexico heeft gestudeerd en daar zijn opleiding heeft voltooid, is in december teruggekeerd naar Curacao, waar hij binnenkort voor het C.C.C. zal gaan optreden.

C.C.C. - tekenstudio

Voor liefhebbers en beoefenaars van de beeldende kunst is er belangrijk nieuws: op 15 januari opent het C.C.C. een teken- en schilderstudio in het gebouw Raderstraat 4. Er zullen verschillende cursussen worden gegeven. Een van de programmapunten is het tekenen naar levend model; men heeft daartoe de dinsdagavond uitgetrokken. De studioleider zal dit modeltekenen stimuleren door eventueel zijn cursisten opdrachten te geven, die buiten levensverband kunnen worden uitgewerkt. Zaterdagsmiddags zal er gelegenheid zijn, dit thuiswerk met de studioleider te bespreken. Ook zal men er gezamenlijk op uittrekken om in Willemstad en omgeving te gaan schetsen, tekenen en schilderen. De reeds bestaande amateurschildergroep zal voortaan in studioverband meewerken.

In het bizonder voor jeugdleiders en -leidsters zullen verder cursussen worden georganiseerd, waarbij men zijn materiaalkennis kan vergroten en kan experimenteren met beeldende expressiemiddelen, ten behoeve van het werk met de jeugd. Bij het C.C.C.-kantoor in de Raderstraat, tel. 11066 kan men zich nu reeds opgeven voor de cursus Tekenen naar model, (dinsdagavond van 7-9 uur) en voor de cursus Schilderen en tekenen naar fantasie, bespreking van buiten studioverband gemaakt werk (zaterdagmiddag van 2-4). In beide gevallen bedraagt het lesgeld f. 12.50 per maand.

Vrij Mali

18 januari zullen in Parijs besprekingen beginnen tussen de Mali-statenbond (de Socdanese republiek en Senegal) en Frankrijk over de onafhankelijkheid van Mali binnen de Franse gemeenschap.

Jacksch beroofd van kostbare relikwieën

Matthew Jaksch, een 90-jarige molenaar in ruste, was met twee kostbare relikwieën onderweg naar zijn bank in Jersey City, om ze daar in zijn safe op te bergen, toen hij door twee met revolvers bewapende bandieten staande werd gehouden. Zij dwongen hem de envelop, waarin de relikwieën zich bevonden, af te geven.

Jacksch had ze uit zijn safe gehaald om ze, in verband met een verzekering, die hij erop wilde afsluiten, te laten fotograferen.

De rilikwieën, die voor 70.000 dollar bij Lloyds te Londen zijn verzekerd, zijn sinds 1774 in het bezit van de familie-Jacksch.

De Oostenrijkse voorouders van de Amerikaan Jacksch kregen ze in dat jaar van de toenmalige Paus als beloning voor diensten, die zij hem hadden bewezen.

De relikwieën, naar wordt aangenomen een splinter van het kruis, waaraan Christus werd gekruisigd en een doorn uit de doornenkroon, die de Romeinse soldaten hem hadden opgezet, vertonen het merk van het zegel van paus Benedictus de Veertiende, (1740—1758).

Matthew Jacksch bezit nog een derde relikwie, die een draad uit de mantel, die Christus door de Romeinse soldaten was omgehangen, moet zijn. Deze is niet gestolen.

Lange tenen geraakt

Een kwartier na middernacht kwam een man zich bij de wacht op het Brionplein beklagen over het feit dat een autobestuurder hem over zijn tenen was gereden. De man klaagde over ernstige pijn aan zijn voet, zodat men hem zich onder doktersbehandeling heeft laten stellen. Uit zijn verklaring bleek dat er zich na het ongeval een scheldpartij heeft voorgedaan. Hierna was de bestuurder weggereden. De identiteit van de bestuurder is bekend.

Jongetje uit de put gehaald

In de omgeving van de Uranusstraat geraakte gistermiddag een driejarig jongetje omstreeks twaalf uur in een put. Deze put ligt in de nabijheid van de bovengenoemde straat op een open terrein en is onafgedekt. Omstanders wisten het jongetje uit de put te halen. Behoudens enkele onbelangrijke schrammen mankeerde het knaapje niets. Voor de zekerheid heeft men hem echter onder doktersbehandeling gesteld.

Teleurgestelde liefde

Ten einde raad kwam een 27-jarige man zich op de post Rio Canario beklagen over het feit dat een vroegere geliefde van hem, de laatste tijd alles in het werk zou stellen om zijn voorgenomen huwelijk met een andere dame te voorkomen. Zo had zij zelfs aan zijn verloofde gezegd dat zij na hun huwelijk het huis, waar zij zich van plan waren te vestigen, in brand zou steken. De politie heeft de verstoten liefde daarop onderhouden. Haar handelwijze was echter enigszins te begrijpen gezien het een en ander!

International Hotels Corporation

Richard Deicher tot voorzitter gekozen

Richard E. S. Deichler werd onlangs door de raad van directeuren gekozen tot voorzitter van de International Hotels Corporation.

De heer Deichler, die in december 1957 als vice-voorzitter bij de International Hotels Corporation in dienst trad, heeft in de loop der jaren verscheidene voorname functies in het hotel- en luchtvaartwezen bekleed.

Gedurende de oorlog diende hij de Amerikaanse luchtmacht en bekleedde een hoge positie op het hoofdkwartier van de United States Air Force. Hij bracht het tot kolonel en werd onderscheiden met het „Legion of Merit".

Na de tweede wereldoorlog trad hij in dienst van de American Airlines als vice-president van de administratie.

De heer Deichler werd geboren in Harrisburg (Pennsylvania), is thans getrouwd en woonachtig in Plandome, Long Island.

De nieuwe voorzitter van de International Hotels Corporation is lid van een groot aantal clubs en organisaties.

De International Hotels Corporation, een dochtermaatschappij van de Pan American World Airways, is de grootste hotelketen ter wereld met vijftien hotels in elf verschillende landen.

Oud eten niet betaald

Een zeventienjarige bakkersknecht bestelde gistermiddag om drie uur in een chinees restaurant op van Engelen een maaltijd. De beheerder van het restaurant bemerkte dat de jonge man op een gegeven ogenblik er van door ging zonder te betalen en zonder iets te zeggen. Hij stelde de politie in kennis van het gebeurde.

In de loop van de dag wist men de bakkersknecht te vinden die als verklaring van zijn handelwijze gaf dat het eten oud was. Daarom voelde hij er niets voor om toch te betalen. De politie-patrouille wist hem echter te overreden zodat hij van standpunt veranderde.

In- en uitgaand verkeer

Vliegtuigen, in: 13, uit: 13; passagiers, in: 175, uit: 152; doorgegaan: 166; vrachtschepen, in: 9; uit: 5; tankers, in: 8; uit: 8; zeilboten, in: 2; uit: 1; passagiers, in: 24; uit: 12; doorgegaan: 221.

Cees Laseur overleden

De Toneelspeler en mede-directeur van de Haagse Comedie Cees Laseur, is in de nacht van 1 op 2 januari (60 jaar oud) plotseling overleden. Na de avondvoorstelling in de Kon. Schouwburg, was het gezelschap medespelenden in het restaurant Saur bijeengekomen en terwijl de heer Laseur de Engelse gast-regisseur Peter Wood toesprak, voelde hij zich onwel worden en zonderde zich toen af. Een half uur later was Cees Laseur ter plaatse overleden.

Met zijn heengaan verliest het Nederlands toneel en vooral den Haag één zijner beste acteurs en toneelleiders. Zij die geen geregelde schouwburg bezoeker waren herinneren zich zijn groot spectakel in de rol van „Vader Doorsnee" in de radio. Het verloop van zijn ziekte hoe fataal ook, was aan velen bekend en meerdere malen was Cees Laseur genoodzaakt geweest de laatste jaren rust te nemen. Na enkele inzinkingen kwam dit einde nog onverwacht, hoewel de verslechtering van zijn toestand duidelijk zichtbaar was.

Politie-journaal

Dinsdag deden er zich in totaal tien aanrijdingen voor met een gezamenlijke schade van 3610 gulden. Vijftien maal verzocht men politiële assistentie terwijl men veertien processen-verbaal opmaakte.

Departement van Algemene Zaken van Suriname

Op het Algemeen Bureau voor de Statistiek in Suriname bestaat gelegenheid tot plaatsing van

TWEE STATISTICI in de rang van ambtenaar voor de statistiek.

Salarisschaal: Sf. 6.720.— tot Sf. 9.720. Indien in het bezit van een academische graad of bevoegdheid dan maximum tot Sf. 10.320.—.

Vereisten:

1. diploma algemene statistiek van de Vereniging voor de Statistiek of voor academici een theoretische scholing in de statistiek;
2. practisch werkzaam zijn geweest op het gebied van de statistiek bij voorkeur de ambtelijke statistiek.

Aanvangsalaris boven het minimum is mogelijk op grond van ervaring.

v/de wnd. Direkteur van Algemene Zaken
De Voorzitter van JPF.

DEPARTEMENT VAN ONDERWIJS.

EXAMENS MACHINESCHRIJVEN EN STENOGRAFIE (programma V.L.I.S.E.M.) te houden op Aruba op 30 januari a.s.

Kandidaten dienen zich vóór 18 januari a.s. schriftelijk op te geven bij het Departement van Onderwijs, Curacao, onder overlegging van een uittreksel uit het geboorteregister of bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister, vermelding van adres en gelijktijdige overmaking van het examengeld ad f. 7.50 (herexamen f. 3,75).

EILANDGEBIED CURAÇAO
DIENST VOLKSGEZONDHEID
Afd. Gelekoortsmugbestrijding

Alle eigenaren van regenbakken worden gewezen op de bepalingen van de gelekoortsmugbestrijdingsverordening (P.B. 1921 no. 66, zoals gewijzigd bij P.B. 1957 no. 18), waarin volgens artikel 17 F. regenbakken muggendicht dienen te worden afgesloten.

Bij gebleken nalatigheid in deze zal de eigenaar door het Hoofd van de Geneeskundige Dienst schriftelijk worden verzocht de sluiting binnen 1 week aan te brengen.

Bij in gebreke blijven zal deze daarna vanwege de Dienst Volksgezondheid worden verzorgd op kosten van de eigenaars.

Het Hoofd van de Geneeskundige Dienst,
Dr. J. J. Veenhuizen.

Contra veiligheid

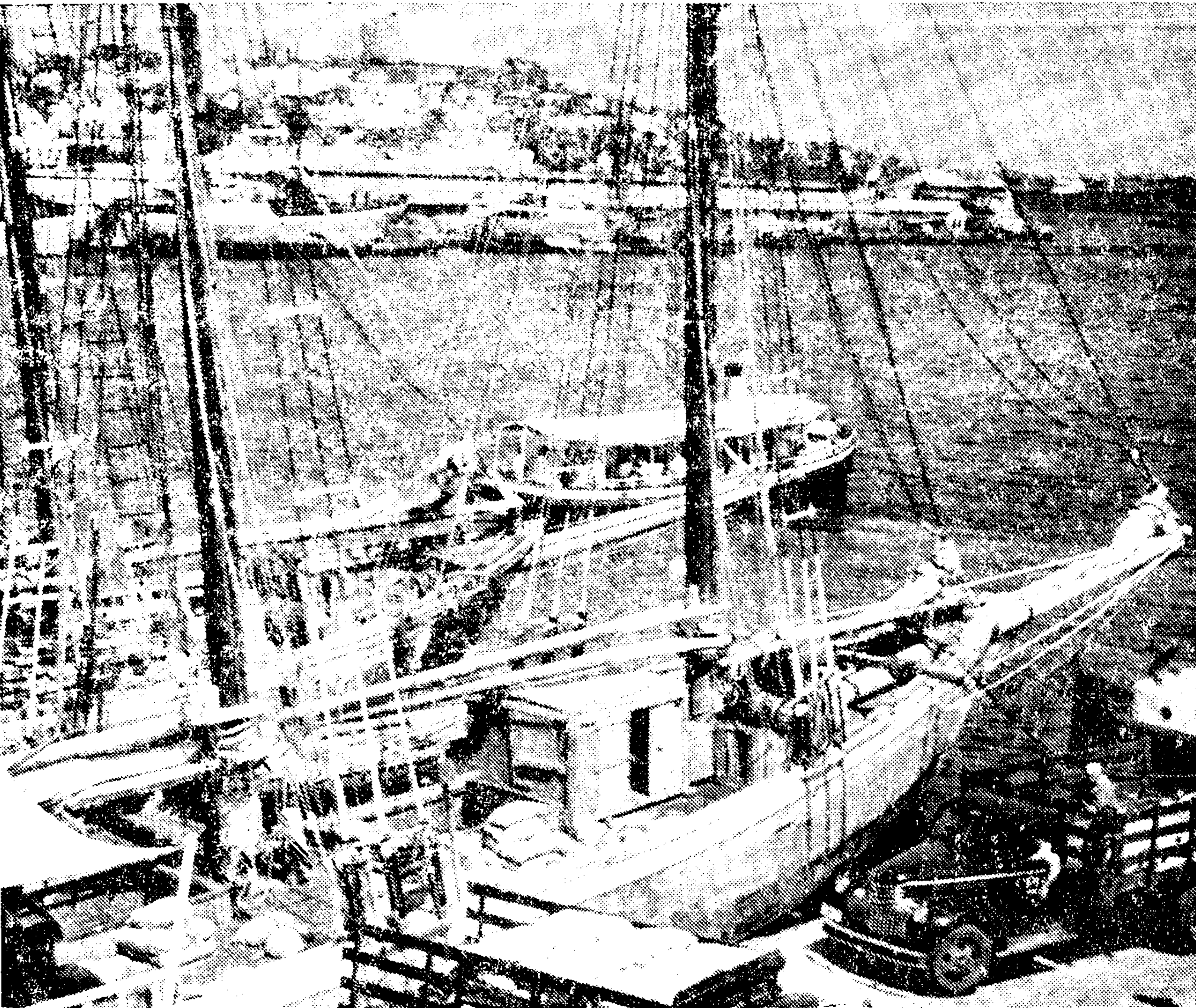
Volgens te Lourenco Marques ontvangen berichten zullen in de Portugese west-Afrikaanse kolonie Angola 57 mensen terecht moeten staan wegens activiteit tegen de staatsveiligheid.

Vijf miljoen

Vier gemaskerde mannen, gewapend met machinepistolen, hebben in Marseille twee bankbedienden aangehouden en hen een lederen tas ontfutseld waarin voor vijf miljoen aan oude, doch nog geldige franken zaten.

Economisch en financieel

Perspectief voor de Nederlandse Antillen

Alvorens op mijn onderwerp — de economisch-financiele mogelijkheden der Nederlandsche Antillen — zelve in te gaan, is het dienstig duidelijk naar voren te brengen dat schrijver dezes zich ervan bewust is, niets nieuws te verkondigen — ook anderen hebben in de laatste jaren hun meningen over onderdelen en of het geheel dezer materie in woord en geschrift bekend gemaakt — en tevens dat het hier ingenomen standpunt — alhoewel door velen aanvaard — zuiver subjectief is. Dit exposé maakt derhalve geenszins aanspraak op originaliteit, veel minder nog pretendeert het een volledige indruk te verschaffen van de toestanden zoals deze zijn en wat er eventueel gedaan zou kunnen worden om — waar nodig — verbeteringen te bewerkstelligen. Het worde beschouwd als een poging om — zij het oppervlakkig — enkele facetten van onze economie onder de loupe te nemen teneinde, in het gunstige geval, aanleiding te worden tot diepergaand onderzoek.

De natuur heeft de Nederlandsche Antillen, vooral de drie Benedenwindse Eilanden Aruba, Curacao en Bonaire bijzonder stiefmoederlijk behandeld en de talloze plannen en experimenten in het verre en meer recente verleden om een noemenswaardig gedeelte van de behoefte aan agrarische producten op eigen bodem te kweken, hebben tot niets geleid. Het is schrijvers vaste overtuiging, dat op dit gebied tenzij tot nu toe onbekende factoren de bestaande situatie radicaal zouden wijzigen, op een economisch verantwoorde grondslag niets te beginnen valt. De „Hydroponics Farm", die door het Eilandsbestuur van Aruba met een investering van ongeveer een miljoen gulden in 1958 onder vakkundige leiding in bedrijf werd genomen, acht schrijver geen stap in de goede richting, mede gezien de ervaringen elders op dit gebied. In zijn Memorie van Toelichting op de begroting 1960 heeft — volgens recente krantenberichten — het Bestuurscollege Aruba een uitbreiding van bedoelde onderneming (die een additioneel bedrag van p.m. f 200.000 zal vergen) aan de Eilandsraad voorgesteld teneinde de Nutriculture farm een kans te geven „zonder verlies" te werken.

Industrialisatie als tweede mogelijke bron tot verhoging van het nationale product, lijkt voorshands al evenmin veelbelovend. Immers, waar het de Nederlandse Antillen aan alles ontbreekt waarop een industrie onder normale omstandigheden zou kunnen worden opgebouwd (de gelukkige buitengewone redenen, die tot de bouw der twee grote olie raffinaderijen op Aruba en Curacao leidden, zijn bekend en helaas uniek) — geen bekende grondstoffen (behalve fosfaat), geen overvloed aan geschoolde of goedkope werkkrachten, geen voldoende binnenlandse markt en geen beschermende invoerrechten, ligt het voor de hand dat kunstmatig een gunstig klimaat geschapen moet worden, wil men ook maar de kans maken buitenlandse belangen voor dit gebied te interesseren.

Ondanks alle inspanningen die men zich van Gouvernementswege en van particuliere zijde ook zou getroosten om de vreemdeling te bewegen hier een industrie te beginnen, mag het door het bovengememoreerde ontbreken van de zeer belangrijke steunpilaren als zeker worden aangenomen, dat nauwelijks een fabriek op een der Eilanden zal verrijzen, indien de klemtoon op het verwerken van grondstoffen zal moeten liggen. Uiteraard sluit dit de vestiging van enkele gespecialiseerde kleine bedrijven niet uit doch dit soort ondernemingen zal nimmer enige invloed van belang op de werkverschaffing kunnen uitoefenen.

Vooral het Eiland Curacao heeft eeuwenlang handel gedreven en was, tot voor weinige decennia, de overslagplaats voor een niet onbelangrijk percentage van de invoer en uitvoer van Venezuela. Het spreekt vanzelf dat in deze jaren door de Curacaose handel vele vriendschaps en familiebanden met de buurlanden werden aangeknoopt en waardevolle ervaring werd verworven omtrent deze landen en mensen en hun mentaliteit, terwijl een integere en intelligente wijze van zakendoen in de loop der tijd, tot stevige relaties met het buitenland heeft geleid. De ideale geographische ligging, moderne en veilige havens, alsmede dokfaciliteiten hebben — uiteraard tezamen met de door de Olie-raffinaderijen aangetrokken scheepvaart — Curacao en Aruba tot het middelpunt gemaakt van een zeer dicht net van zee- en luchtverkeer. Wanneer men hierbij telt een vriendelijke, rustige bevolking — en althans tot nu toe — de reputatie van politieke stabiliteit en de faam van een onkreukbare rechtszekerheid, dan ligt het voor de hand, dat men een verbreding van de welvaart alleen zou moeten zoeken in takken van de economie, die rechtstreeks of zijdelings profijt kunnen trekken uit hetgeen hier geboden kan worden.

Sedert de instelling van een portefeuille voor Welvaartszorg (1953) die logisch genoeg oorspronkelijk gekoppeld werd aan Economische Zaken, concentreerden de bemoeiingen der Nederlands Antilliaanse regeringen zich dan ook vooral in deze richting en het moet alleen betreurd worden, dat het tempo zeer langzaam was. Schrijver is er volkomen van overtuigd, dat met voortvarendheid reeds nu belangrijk meer had kunnen worden bereikt, en voorkomen had kunnen worden, dat kansen de Nederlandse Antillen voorbij zijn gegaan, die naar alle waarschijnlijkheid waren gerealiseerd, waren men klaar geweest.

Desalniettemin werd toch reeds in 1953 een wet afgekondigd (P.B. 9 53), die de winstbelasting voor zeker soort financiële instellingen als Beleggings- en Holding-maatschappijen tot een tiende van het vigerende percentage terugbracht. Het resultaat van deze wetgeving (wier uitwerking nog werd verbeterd door het toetreden van de Nederlandse Antillen tot het verdrag ter voorkoming van dubbele belasting tussen Nederland en de U.S.A.) was geenszins teleurstellend en reeds telt men honderden dergelijke vestigingen, die in de laatste jaren alhier werden opgericht.

In hetzelfde jaar zag de Landsverordening ter bevordering Industrie-vestiging en Hotelbouw (P.B. 195 53) het licht en het kan als vaststaand feit worden aangenomen, dat zonder de vergaande fiscale begunstigingen dezer wet het hotel op St. Maarten, noch het Curacao Intercontinental en Aruba Caribbean waren gebouwd.

Een op Curacao opgerichte chocoladefabriek, die eveneens aan de in bovenstaand P.B. gestelde eisen voldoet, klaagt over moeilijkheden in haar concurrentiestrijd tegen buitenlandse goed ingevoerde kwaliteits producten.

Na een tergende vertraging van bijkans drie jaren werd in Juni 1956 eindelijk de wet op de vrije zones in de Nederlandse Antillen (P.B. 63 56) afgekondigd, terwijl enkele maanden daarna het Eilandsbestuur Curacao de aanvullende Eilandsverordening (14 57) de Eilandsraad deed passeren en onmiddellijk met de bouw van de Vrije Zone, direct aangrenzend aan het nieuwe havencomplex, begon.

Reeds in 1954 werd in de helaas verkeerde veronderstelling, dat de wet spoedig klaar zou komen, een pamflet „Make the Right Move" gepubliceerd en o.a. met medewerking van Nederland, vooral in Europa en de Verenigde Staten verspreid. De verkregen reacties waren bijzonder gunstig en men had kunnen hopen, dat de belangstelling, die toen werd gekweekt, tenminste ten dele nog terug gevonden had kunnen worden.

Helaas is de zaak door de betrokken autoriteiten met een betreurenswaardig gebrek aan belangstelling aangepakt (of beter gezegd, verwaarloosd) met als gevolg, dat het Vrije Havengebied — zoals trouwens het gehele z.g. „Nieuwe Havencomplex" — practisch ongebruikt en leeg staat. De voordelen die Curacao en ook Aruba als distributie centra voor het Caraibische bekken, Centraal Amerika en het Noorden van Zuid Amerika kan bieden, zijn reeel en veelzijdig, doch een gedetailleerde uiteenzetting daarvan hoort in deze beknopte beschouwing niet thuis.

Een andere poging om de eerder omschreven ruime ervaring en relaties, vooral in Venezuela, van de Antilliaanse handel nuttig te gebruiken, faalde na een veelbelovend begin. Het plan kwam in het kort hierop neer, dat, met gebruikmaking van Nederlands industriële „knowhow" in samenwerking met de typisch Antilliaanse kennis der omstandigheden, tezamen met belangstellenden in de buurlanden, aldaar nationale fabrieken zouden worden opgericht en geexploiteerd. De drie commerciële banken hadden voor dit doel een gemeenschappelijke financieringsmaatschappij opgericht. Aangezien ook in Venezuela voldoende interesse werd gevonden, zowel bij particuliere beleggers, als ook op het hoogste gouvernementele niveau, leek het idee alleszins uitvoerbaar. Het eerste project — een melkproductenfabriek waarvoor het benodigde kapitaal van Bs. 3.000 000- voor 1 6 in Nederland, 16 in Curacao en 2 3 in Venezuela was bijeengebracht, werd, nadat een oprichtingsovereenkomst te Caracas door alle drie partijen was getekend, door de Nederlandse groep verlaten. Gezien deze teleurstelling en ook een duidelijk gebrek aan belangstelling in het Moederland werden verdere pogingen gestaakt. Nochtans meent schrijver dat de Nederlandse industrie er goed aan zou doen, indien zij het voorbeeld van vooral de Verenigde Staten en andere landen volgde. De tijd is misschien niet al te ver verwijderd, dat men de deur tot het afzetgebied Venezuela (en ook Colombia) voor vele Nederlandse exportproducten gesloten zal vinden, omdat de beschermde locale industrie de markt verzadigt.

In het meer recente verleden werd de nadruk gelegd op pogingen om Venezolaanse en eventueel andere buitenlandse industrieën naar de Antillen te brengen. Tot nu toe is hiervan niets terecht gekomen — waarschijnlijk tot verrassing van weinigen. Immers wederom zij gezegd, dat bij de tegenwoordige constellatie in de Antillen, het zeer moeilijk moet worden geacht, een industriële onderneming van enige omvang rendabel te maken, tenzij een dergelijk bedrijf voorzichtig en op bescheiden schaal als onderdeel van een hoofdzakelijk op handel ingestelde zaak (b.v. verpakking of veredeling in de Vrije Zones of gedeeltelijke export) wordt geëntameerd.

Sedert een reeks van jaren werd Curacao geregeld door toeristen bezocht, doch pas in de allerlaatste tijd wordt aarzelend begonnen aan deze lucratieve bron van inkomsten de vereiste aandacht te schenken. De bouw van hotels — een conditio sine qua non — werd reeds gememoreerd. De Stichting Monumentenzorg Curacao is er in geslaagd een der mooiste oude landhuizen, Brievengat, voor de ondergang te redden en geheel te restaureren terwijl het herstelde en tot restaurant ingerichte Fort Nassau, dat in Februari 1959 aan zijn nieuwe bestemming werd overgedragen, reeds tot één der meest bezochte eetgelegenheden van Curacao kan worden gerekend. Ofschoon de doelstelling van deze stichting van zuivere culture aard is, dragen de resultaten van haar werk, ongetwijfeld er toe bij, om Curacao voor de bezoeker beziensswaardiger en interessanter te maken.

In dezelfde categorie kan worden genoemd het Marienbiologisch Instituut aan de Piscaderabaai, dat behalve gelegenheid tot studie van de rijke zeewater fauna en flora der Caraibische Zeë, met zijn groeiende aquaria, een additionele attractie vormt voor de bezoeker van Willemstad. Dat Curacao door Nederland gekozen werd als een observatiepost in het Geofysische jaar en kort daarna ook door de Verenigde Staten aangewezen werd als een der plaatsen, waar vandaan de bewegingen der aardsatellieten werden gevolgd, zijn successen, die, alshoewel niet in de eerste plaats op economisch gebied, toch ongetwijfeld propagandistische waarde hebben.

Nadat de bouw van het (kleine) toeristenhotel op St. Maarten in November 1955 werd voltooid en ook andere logeergelegenheden het aantal voor bezoekers beschikbare bedden vergrootten, begon zich in het bijzonder van Amerikaanse zijde, veel belangstelling te vertonen voor bedoeld Eiland en de vooruitzichten schijnen thans gunstig voor een ontwikkeling als een vacantieoord. Door de Nederlandse regering afgestane experts brachten rapporten uit aangaande projecten betreffende o.a. een verbeterd vliegveld, water en electriciteitsvoorziening en het is te hopen dat het niet onaanzienlijke kapitaal, dat voor deze absoluut nodige investeringen benodigd zal zijn, gevonden zal kunnen worden. Schrijver beschouwt toeristen industrie als de enige oplossing voor het probleem der noodlijdende Bovenwindse Eilanden. Mutatis Mutandis geldt hetzelfde voor het derde Benedenwindse Eiland Bonaire, waarvoor soortgelijke plannen reeds zijn uitgewerkt.

Nederland kan zeer veel doen om de Antillen behulpzaam te zijn haar labiele economie te verstevigen. In de eerste plaats door te begrijpen, dat de tegenwoordige welvaart op slechts één pijler rust, die — zelfs al blijft hij staan — binnen zeer afzienbare tijd, de door o.a. het bevolkingsaccrès steeds groeiende last niet meer zal kunnen dragen. Door te raden en te helpen waken, dat hetgeen goed en waardevol is in de erfenis uit het vroegere stelsel, niet om nietige redenen (zoals b.v. een kortstondig politiek voordeel) opgeofferd wordt.

Door technische bijstand te blijven bieden. Door bij het Nederlandse handelsleven belangstelling voor gezonde Antilliaanse plannen stimuleren. En last but not least, waardig bevonden objecten zo nodig met haar groot prestige te dekken en te helpen financieren.

Resumerend kan geconcludeerd worden:

1) Dat door de extreme ongunst van het klimaat, van een agrarische ontwikkeling van enig belang op de Benedenwinden geen sprake kan zijn, en de iets betere meteorologische omstandigheden op de Bovenwinden onvoldoende complement vinden in factoren van geohydrologische, geografische, sociologische en vervoertechnische aard om ook daar van landbouw veel te verwachten.

2) Dat de Antilliaanse economie in vroeger tijd steeds is geweest een diensteconomie: handel en scheepvaart, aangetrokken door goede havens, centrale ligging, vrijhandelspolitiek, en de aanwezigheid van een capabele handelsstand.

3) Dat in het meer recente verleden de enige belangrijke industrie- de petroleumraffinaderijen met de van deze direct, dan wel indirect, afgeleide nevenindustrieën — eveneens staat op de grondslag van dienstverlening: raffineren van grondstoffen die, uit den vreemde aangevoerd, weer naar den vreemde worden uitgevoerd.

4) Dat industrialisatie op grondslag van eigen grondstoffen en/of eigen consumptie slechts zeer beperkte mogelijkheden inhoudt, gezien de bijna totale afwezigheid van de grondstoffen enerzijds en de kleine eigen markt anderzijds, terwijl export naar de omliggende grotere afzetgebieden om verscheidene redenen bijna uitgesloten lijkt.

5) Dat verdere industrialisatie op Curacao en Aruba, op grondslag van dienstverlening zoals onder punt 3 bedoeld, in de toekomst wellicht enige mogelijkheden inhoudt, wanneer het bevolkingsaccrès zodanig is voortgeschreden dat niet meer kan worden gesproken van een krappe arbeidsmarkt, vooral wat betreft geschoolde krachten (vergelijk Porto Rico's snelle industrialisatie na de oorlog).

6) Dat, om van deze in de toekomst eventueel bestaande mogelijkheden gebruik te maken, het in de eerste plaats noodzakelijk is, dat vóór alles, de ambachtsopleiding niet alléén met volle kracht ter hand wordt genomen, echter óók door middel van een intensieve propaganda onder onders en adolescenten wordt gesteund.

7) Dat — uiteraard — ook de „Toeristenindustrie" — op Curacao reeds enkele decenniën bestaande, op Aruba, Bonaire en de Bovenwinden juist aanvangende — staat op basis van dienstverlening.

8) Dat de cijfers omtrent het toerisme in de Caraiben na de oorlog een hoogst opmerkelijk beeld geven van zeer snelle ontwikkeling en dat er — gezien de steeds toenemende vervoersfaciliteiten — geen reden bestaat deze ontwikkeling van voorbijgaande aard te achten, mits de bezochte gebieden hun aantrekkelijkheid behouden.

9) Dat wat Curacao betreft, zij reeds een bescheiden aandeel in deze ontwikkeling heeft gehad en waarschijnlijk in de toekomst een nog aanmerkelijk belangrijker deel zal kunnen krijgen — tenzij de thans om zich heengrijpende vernietiging van het aantrekkelijke stadsbeeld belet, dat de potentieel aanwezige mogelijkheden ten volle worden uitgebuit.

10) Dat, wat de Benedenwinden als groep betreft, de ligging nabij het zich — ook ten aanzien v.h. reizigersverkeer — (niettegenstaande de tijdelijke inzinking) ras ontwikkelende Venezuela, een zeer belangrijke factor is.

11) Dat, wat de Bovenwinden betreft, de belangstelling van Amerikaanse zijde voor investeringen op toeristisch gebied en de recente ontwikkeling op Porto Rico, St. Thomas, St. Croix etc. geen twijfel meer openlaten voor de potentieel zeer belangrijke mogelijkheden, die er op gebied bestaan.

12) Dat de enige kans zowel voor Curacao en Aruba, als ook voor de thans „armlastige" eilanden Bonaire en de Bovenwinden om de toeristische mogelijkheden ten volle uit te buiten, ligt in een voldoende tegemoetkomen aan deze gebleken belangstelling, waarvoor nodig is het uitvoeren van dringend noodzakelijke publieke werken, zoals onder meer aangegeven in de daartoe reeds jaren geleden door de Terna gemaakte plannen.

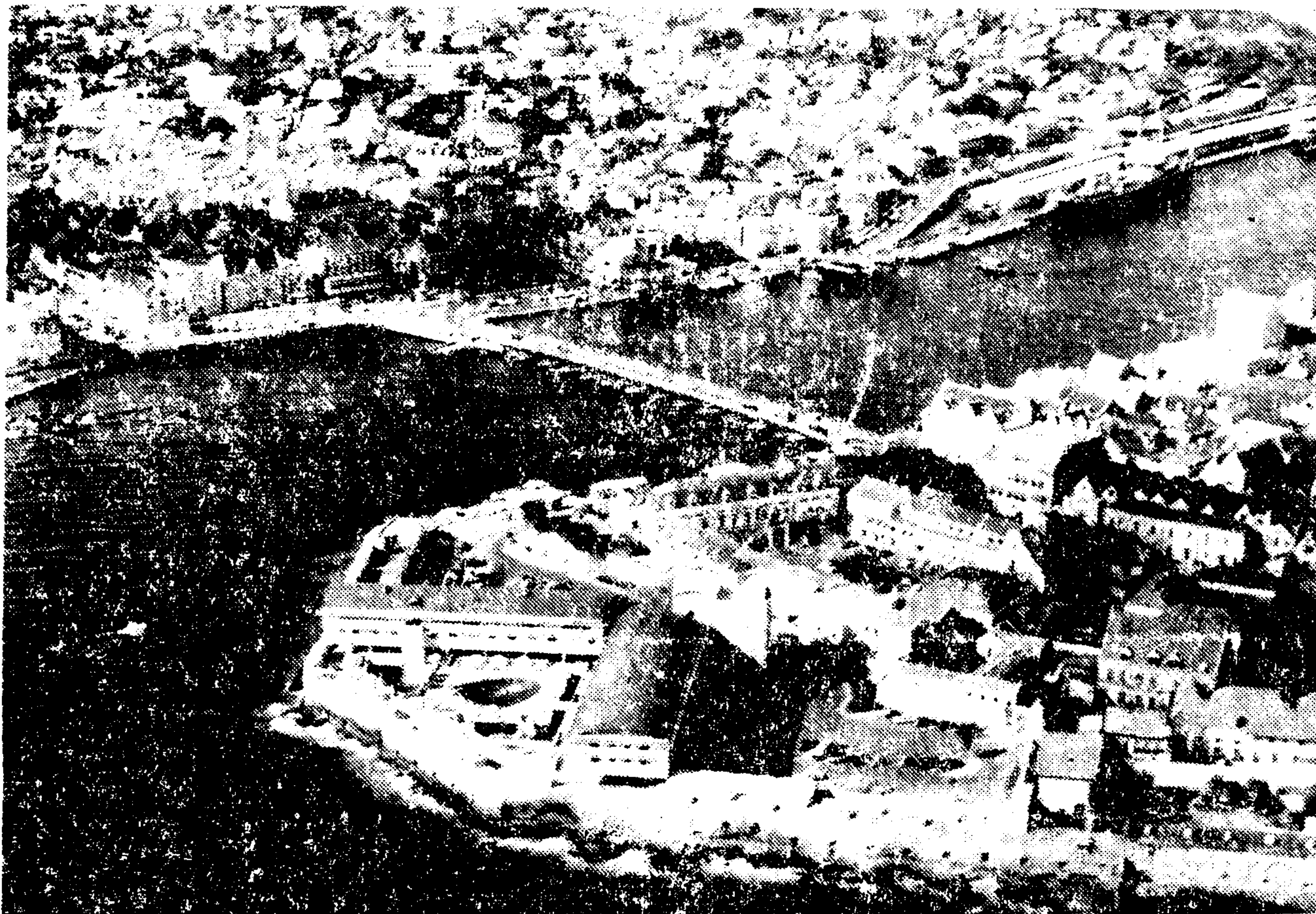
13) Dat de mogelijkheid van een realisering daarvan, alleen voorhanden schijnt te zijn, indien een pendant v.h. Surinaamse tienjarenplan kan worden gecreerd.
Met andere woorden, wanneer doelbewust en gerugggesteund door voldoende middelen, alle factoren — van Gouvernementszijde, als ook particulieren — worden gemobiliseerd en samengebundeld in één orgaan, dat volkomen vrij van politieke invloed, op economisch verantwoorde basis, de toekomst der Nederlandse Antillen zoekt en voorbereidt in het enige vlak, waar uitzicht op succes is — dienstverlening in al zijn facetten.

14) Dat, voor zover Nederland termen en wegen vindt om de Nederlandse Antillen op verscheidenerlei gebied de helpende hand te reiken, voor deze hulp zodanige vormen kunnen worden gevonden, dat Nederlands vlagvertoon en Nederlandse penetratie op economisch, technisch, wetenschappelijk en cultureel gebied daarmede gediend is.

15) Dat het leiden van dit vlagvertoon i.h.b. voor Venezuela via de Nederlandse Antillen, waardoor tevens de reeds bestaande banden zullen worden versterkt, van het grootste belang moet worden geacht voor de Antillen, gezien onze economische afhankelijkheid van het nabuurland.

16) Dat het voorgaande impliceert, dat met hand en tand er naar dient te worden gestreeft om de oude grondslag van de Antilliaanse economie voor desintegratie te behoeden en zo mogelijk te versterken; deze grondslag hebbende in zich o.m. de volgende componenten: vrijhandel, gunstig belastingklimaat, goede zakenrelaties, hoog zakenmoraal, rechtszekerheid en politieke rust en integriteit!

X.

Beschuldiging van Soekarno

CORRUPTIE bij het beheren van de genaaste ondernemingen

In een toespraak tot ongeveer duizend beheerders en employés van genationaliseerde Nederlandse ondernemingen in Indonesië, heeft president Soekarno hen beschuldigd van „onwettige praktijken" bij het dienen van hun eigen belang. De president zei onder andere: „Er zijn bewijzen, dat er onder u ambtenaren zijn, die zich hebben schuldig gemaakt aan onwettige praktijken". Er waren bij hem inlichtingen ingekomen over betreurenswaardige en onverantwoordelijke daden in het beheer van ondernemingen, die thans staatsbezit zijn. Hij deed een beroep op de uit alle delen van het land bijeengekomen ambtenaren, het belang van het land en volk indachtig te zijn en geen daden te verrichten, die alleen het eigenbelang kunnen dienen.

Soekarno wees er op, dat in het verleden de beheerders en employés van de thans genationaliseerde ondernamingen hebben gewerkt voor een zo hoog mogelijke winst ten behoeve van de aandeelhouders in Nederland. De taak van het huidige personeel is, de nationale revolutie te versterken en de economie van het land een stevige basis te verschaffen. In zijn toespraak laakte Soekarno ook de praktijken die mensen in het zakenleven toepassen om zich bonussen bij het jaareinde te verzekeren.

China

De Indonesische minister van buitenlandse zaken, dr Soebandrio heeft in een onderhoud met „Antara" verklaard, dat de huidige politiek van communistisch China ten aanzien van landen, die een onafhankelijke buitenlandse politiek bedrijven, „schadelijk is voor ons allen".

Hij zei verder: „Eerlijk gezegd achten ik en vele andere staatslieden in Azië de houding van de Chinese volksrepubliek raadselachtig. Haar politiek wekte in het verleden de indruk, dat zij zich in haar uitingen in de eerste plaats richtte tot landen, die politiek gezien de derde weg bewandelen, hetgeen niet veel verschilde met de politieke houding van de Chinese volksrepubliek zelf".

1 - 2 - 3 - 3

'k SNAP er niets van... belde ons een lezer. Het bleek dat hij het over de sterren van de Antilliaanse vlag had. Zijn het de eilanden? Dan moesten het acht sterren zijn, want Klein Bonaire en Klein Curacao zijn ook eilanden behorende tot de Nederlandse Antillen... of zijn het de Eilandengebieden? Dan hadden het er vier moeten zijn....

Heeft U, zo vroeg ons een andere lezer, de kerstboom en het waarschuwingsbord gezien bij de verkeerspolitie te Balashi? Ja, dat hebben we en met onze lezer hebben wij waardering voor de ijver en de fantasie van de verkeersafdeling. Het was allemaal eigen werk en eigen initiatief...

Achter de Nassaustraat ter hoogte van Palais Royal is nu een schitterend en ruim parkeerterrein gekomen. Mogelijk dat nu een flink deel van de Nassaustraat gesloten kan worden voor parkeren. En in ieder geval kan het voor het winkelend publiek nu veel beter worden, als de zakeneigenaars en hun personeel hun wagens niet langer in de hoofdstraat parkeren en daarmee de gehele dag de weg voor diegenen die gaan winkelen blokkeren.....

* * *

DA'S geen duits.... belde ons een andere lezer, naar aanleiding van het kopje op de voorpagina van de Amigoe van gisteren. Nu is duits voor ons een dode taal, waarvoor we op school in de grijze oudheid meest zeer povere cijfers kregen, maar we geloven dat onze lezer gelijk heeft....

Boeiende programma's

Oranjestad — Morgen, donderdag 7 januari presenteert de Filmliga een franse film, Le Bleu en Herbe. Het is een film met engelse onderschriften. Medespelenden zijn Edwige Feuillere. Nicole Berger en Pierre Michel Beck.

Volgende week donderdag komen er een Russische film met Nederlandse onderschriften. De naam is Als de Kraanvogels overvliegen.

In de hoofdrollen Tatjana Samojlowa en Alexei Batalof. De regie heeft Michail Kalatozef.

J. P. F. betuigt deelneming bij heengaan van Aalst

Het plotselinge verscheiden van de heer Van Aalst heeft in Surinaamse kringen op de Nederlandse Antillen grote beroering gewekt. Onmiddellijk na het bekend worden heeft het J.P.F.-bestuur aan de weduwe telegrafisch van zijn deelneming doen blijken. Aan de heer Wim Bos Verschuur werd verzocht J.P.F. bij de begrafenis te vertegenwoordigen en voor een krans als laatste groet aan deze grote Surinamer te zorgen.

Op een aan de minister-president van Suriname verzonden telegram luidende:

„Mede namens bestuur en leden van J.P.F. betuig ik u onze gevoelens van deelneming met het smartelijk verlies, dat Suriname lijdt door het plotselinge overlijden van de directeur van uw departement
get. voorzitter J.P.F."

werd het volgende telegram ontvangen:

„Betuig u dank voor uw condoleance. Overlijden directeur Algemene Zaken, Wim van Aalst, is inderdaad een zeer ernstig verlies voor Suriname, voor de regering en voor mij persoonlijk.
get. minister-president Suriname"

FOKKEN VAN SLACHTKIPPEN

Perspectieven voor kleinbedrijf

Hoofd veterinaire dienst bepleit Centrale Slachtplaats

Oranjestad. — Tijdens de algemene beschouwingen op de begroting bracht de dierenarts, dr. E. H. van der Kuip onder meer naar voren, dat het bevorderen van de landbouw op Aruba weinig hoopgevende perspektieven opent. Anders staat het evenwel met de kansen die de veeteelt, in het byzonder van varkens en kippen, biedt.

Wat het pluimvee betreft bepaalt men zich tot dusver vrijwel uitsluitend tot de eierproduktie. Dit leidt over het algemeen tot bevredigende resultaten. De afgelopen zomer stonden de kippenhouders voor ernstige moeilijkheden tengevolge van de dumping op onze markt van Amerikaanse eieren, maar de voornaamste moeilijkheden hiermee schijnen intussen weer overwonnen te zijn.

Intussen opent ook het fokken van slachtkippen goede perspektieven al heeft men zich hier op Aruba nog weinig of niet op toegelegd.

In Curaçao heeft men echter opmerkelijk goede resultaten weten te bereiken. Er zijn zeker mogelijkheden, waarbij ook dient te worden bedacht, dat men om 1 pond eieren te krijgen vijf pond moet voeren en voor 1 pond vlees slechts vier pond.

Bovendien is de vleesprijs verhoudingsgewijs beter dan die van de eieren.

Het eierprijspeil beweegt zich nog op een niveau van 1930, terwijl de vleesprijs zich handhaaft op een niveau van 1940.

Een voornaam beletsel om tot een slachtkippen industrie te komen is het ontbreken van een centrale slachtplaats. Hier zou de overheid de helpende hand moeten bieden door bij het abattoir een speciale slachtplaats in te richten voor kippen. Dat zou ook de moeite waard zijn omdat er jaarlijks voor honderd duizenden guldens aan bevroren kippen wordt geimporteerd.

Het moment om hiertoe over te gaan is thans aangebroken. Een of twee grote kippenhouders zijn bereid over te gaan tot een proef. Slaagt die, mede door medewerking van het gouvernement, dan wordt het ook voor de kleinere kippenhouders op Aruba (en dat zijn er heel wat) aantrekkelijk om speciale slachtkippen te gaan fokken.

Keuring noodzakelijk

Het keuren van kippenvlees is absoluut noodzakelijk en zou door een centrale slachtplaats mogelijk maken. Keuring is noodzakelijk omdat ook kippenvlees door bepaalde ziekten schadelijk kan zijn. Meestal niet in ernstige mate, maar toch voldoende om keuring noodzakelijk te maken.

Dit is ook al weer een reden voor de overheid om thans handelend op te treden. Indien de kippenhouders thans op zichzelf wegen zouden zoeken om tot een partikuliere slachtplaats voor kippen te komen, dan betekent dat straks maar extra moeilijkheden om tot doelmatige controle te komen.

Men heeft hierbij een waarschuwend voorbeeld aan Nederland, dat een belangrijk kippen exporterend land is en waar men door een te laat ingrijpen van de zijde van de overheid thans nog steeds met de moeilijkheid zit om tot doelmatige wetgeving op het gebied van de keuring en de controle te komen.

Het is zaak te voorkomen dat er particuliere slachtplaatsen voor kippen komen.

Indien er thans leidinggeven wordt opgetreden kan de slachtkippen industrie straks een weliswaar bescheiden, maar toch belangrijke bijdrage leveren tot de bestrijding van de werkloosheid.

Invoer van fruit en planten in Suriname

De voorzitter van J.P.F. verzoekt ons er de aandacht op te vestigen, dat de invoer van fruit en sierplanten in Suriname verboden is zonder een gezondheidsverklaring die voldoet aan de bepalingen van de Internationale Plantenbeschermingsconventie 1951.

Aangezien er enkele malen bij aankomst op Zanderij moeilijkheden ontstonden, daar deze verklaring ontbrak of niet voldeed aan de gestelde eisen, lijkt het beter voorlopig geen fruit of planten vanuit de Nederlandse Antillen naar Suriname mee te nemen. Zodra het overleg met de directeur L.V.V. in Suriname geëindigd is, zal een nader communiqué hierover in de plaatselijke bladen verschijnen.

Kunstkringconcert TAN CRONE — AD STENZEN

Aantrekkelijk programma

Oranjestad — Het programma dat door de Nederlandse pianiste Tan Crone, (voor een deel samen met Ad Stenzen, viool) a.s. vrijdagavond in de schouwburg ten gehore gebracht zal worden, ziet er zeer aantrekkelijk uit.

Begonnen wordt door Tan Crone, piano met een Sonate van Scarlatti, de Italiaanse componist, die dank zij de algemene opleving van de Italiaanse meesters, zoals Vivaldi, weer meer bekendheid en waardering ontmoet.

Daarna speelt Tan Crone de Sonate in Es groot van Haydn, een componist wiens prachtige muziek gelukkig tegenwoordig veel wordt gespeeld. In tegenstelling tot de volgorde die in het gedrukte (aan de leden toegezonden) programma staat aangegeven, zal na de Haydn sonate, door Ad Stenzen, viool en Tan Crone piano de Sonatine in D majeur van Schubert (opus 137-1) worden gespeeld. De Ravel Sonatine, komt na de pauze. (Tan Crone, piano) waarna tot slot de Sonate in F groot voor viool en piano opus 8 van de Noorse componist Edvard Grieg zal worden uitgevoerd. Een idyllisch werk van de componist Grieg die vooral bekendheid geniet door zijn pianoconcert en de muziek voor Ibsen's Peer Gynt. Omdat de zaken van de Wit, waar steeds voorverkoop gehouden wordt, wegens inventarisatie gesloten zijn, zullen de toegangskaarten deze keer alleen aan de zaal vrijdagavond worden verkocht, en is er dus geen plaatsbespreking. Voor verdere details verwijzen wij naar de advertentie in dit nummer.

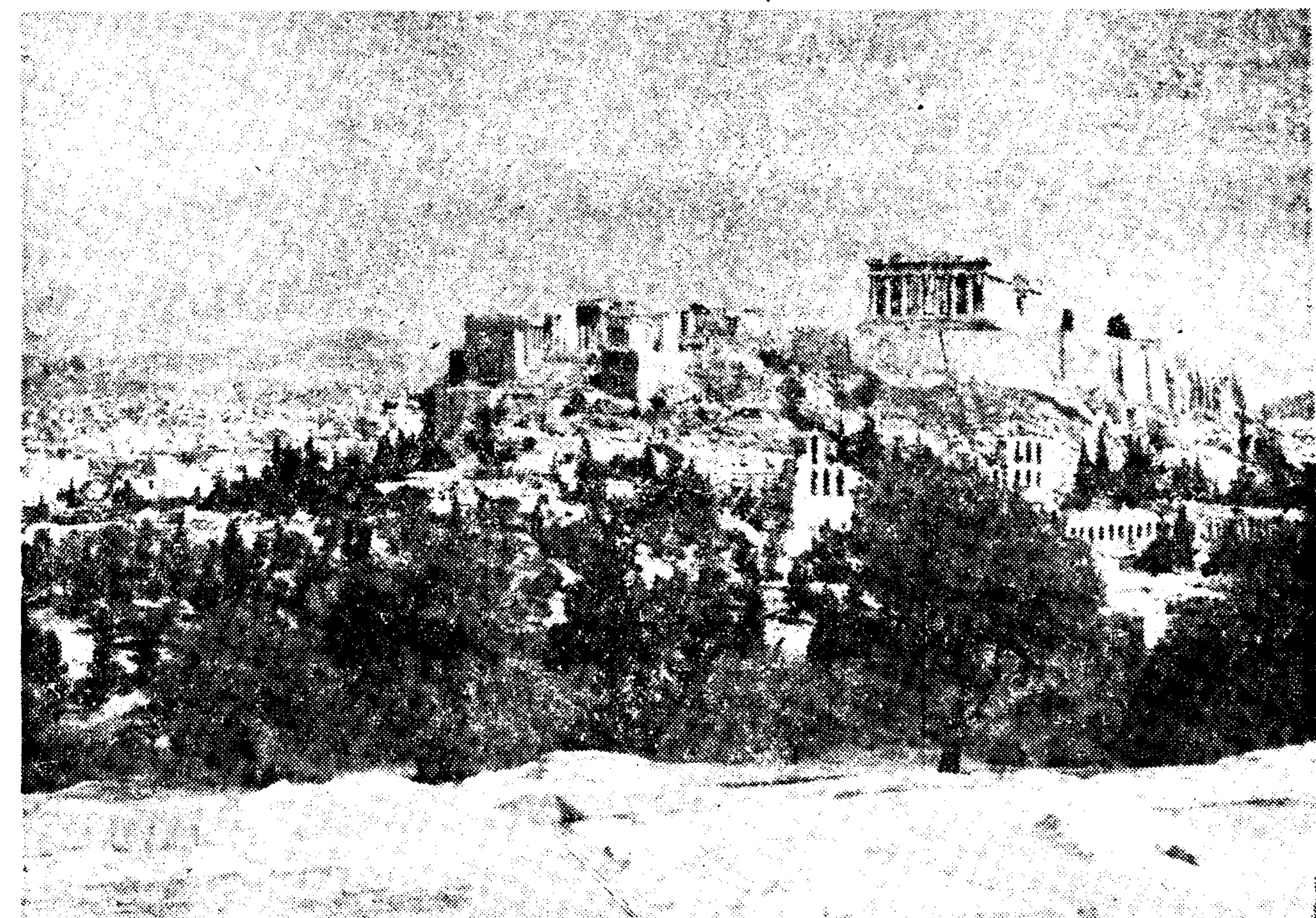
Zabaleta komt weer

We vernamen nog van het bestuur van de Kunstkring dat het zo goed als zeker is dat in maart van dit jaar de wereldberoemde Spaanse harpist NICANOR ZABALETA, weer op Aruba zal optreden. Zijn concert in april 57 was een hoogtepunt van het seizoen, en heeft grote indruk gemaakt op de toehoorders.

Oranjestad — Dit keer zal in de Klompenklub gedurende de komende veertien dagen eens een mannelijke ster optreden. Het is Manola Mera, een zanger van klasse. Door een verslaggeefster in de Verenigde Staten werd hij „de beste zanger na Caruso" genoemd.

ATHENE: dendered leven rond enclave van 2000 jaar geleden

Het Atheense contrast van krioelende wereldstad en volstrekte verlatenheid.

Zonsondergang in de pure stilte van Kaap Sounion

(Bijzondere correspondentie)

Verdoofd door het grotestads-lawaai van Athene, besloten wij de zonsondergang te gaan zien in de pure stilte van kaap Sounion. Zestig kilometer kronkelden wij door dorpen en olijfgaarden en langs de zilvermijnen van Lavrion. Toen kwamen de zuilen van de Poseidon-tempel in zicht, benevens de tien bussen en zeshonderd vreemden die hetzelfde voortreffelijke idee gehad hadden als wij. De ruige, dorische tempel stond koperkleurig in de late zon en de wijdheid van de zee, waar kleine, zwarte eilanden in droomden, was verbijsterend vanaf deze hoogte. Maar langs de cyclopenmuur dromden de Amerikanen en ronden het „nice", en tussen de zuilen zat een Zwitsers meisjespensionaat. „Dadelijk gaan ze jodelen", zeiden wij benauwd. Ze jodelden. Toen de zon zich oomaakte hun gezelschap te verlaten, begonnen ze te zingen. Driestemmig. Dat was te veel, wij volgden het voorbeeld van de zon. Een kaap verderop zagen we haar laatste rode gloed wegdoven achter het eilandje van Patroklos, minder spectaculair, maar in stilte. Voor Griekenland moet men de tijd hebben, niet zozeer om de gedragingen van de zon te kunnen volgen alswel om de gedragingen van de toeristen te kunnen ontwijken. Het is slechts de eb tussen de door bussen verwekte vloedgolven die u de bezinning kan schenken zonder welke geen reis het stellen mag.

Tijd moet men hebben in Griekenland, ook om het chaufferen in donker te vermijden. Hoewel de wegen in Attika breed en goed zijn, is het juist dáár alleronaangenaamst rijden. Het verkeer is er druk, en dat verkeersregels er zijn om nagevolgd te worden, schijnt in Griekse breinen zelden te dagen. Voorrang geeft niemand, plaats maken doet ook niemand, en wie remt, stopt of afslaat geeft dat op geen enkele wijze aan. Het gieren van banden op het asfalt hoort stellig tot de karakteristiekste geluiden van Attika, en ge raakt erdoor in paniek tot ge merkt dat ook Uw eigen banden aan het gieren slaan... Tegen die tijd weet ge ook dat in de vele kleine verkeersconflicten niet hij overwint die gelijk heeft, maar hij die het hardste schreeuwen kan. Doe het onverdroten in Uw eigen taal en ge voelt U al wat minder ongelukkig op de Attische autowegen. Bij dag dan. 's Nachts heerst dezelfde situatie, maar dan ziet ge er niets van, want koplampen en vooral achterlichten zijn voor honderden auto's vergeefs uitgevonden. „Verlichte" automobilisten niet te nagesproken, natuurlijk: die heer-in-'t verkeer bijvoorbeeld, die zijn rode lichten vóór gemonteerd had, zodat het leek of hij met een snelheid van 90 km achteruitreed langs de verkeerde weghelft... Hij droeg er toe bij dat de terugtocht van kaap Sounion in de duisternis mijn nachtmerrie zal blijven, de mooie nieuwe kust-route ten spijt.

Auto-dilettantisme kan vermakelijk zijn in een land waar het gemotoriseerde verkeer zich bepaalt tot een enkel pruttelend autootje uit 1930. Athene en omgeving daveren evenwel van enorme, gloednieuwe Amerikanen die — welke snelheidsbeperking de verkeersborden ook aanprijzen — allemaal willen laten zien dat ze 150 kunnen rijden. Glimmende wagens met verveelde plutocraten, die barrevoetse lompen-dragers van de wegen doen vluchten: dat beeld kan men dagelijks aanschouwen in dit land dat een handvol schatrijke en een horde straatarme inwoners heeft, en nauwelijks een middenstand daartussen. „De democratie is bij ons geboren", zei een Griek me, „maar daarna is ze geëmigreerd, net als tienduizenden anderen." Van die tienduizend anderen komen er velen terug, als ze zich rijk geploeterd hebben, mét hun Dodges en Chevrolets. Maar de democratie schijnt vooralsnog niet veel heimwee te hebben....

Naast gierende banden en motor-gedreun bestaat de herkenningsmelodie van Athene dit najaar vooral uit drilboren. De halve stad heeft haar straten en stoepen opgebroken, zodat het leven zich afspeelt in een wolk van stof en lawaai. De Atheners hebben de situatie niet onaardig getekend. „Son et poussière" zeggen zij, vervuld als ze zijn van het werkelijk indrukwekkende Son-et-lumière-spel rond de Acropolis dat men 's avonds van de Pnyx uit kan bekijken en waarvoor Philips — wiens naam heel Hellas door in Griekse letters te lezen staat — onder meer 1160 schijnwerpers installeerde.

Het is overigens de enige zomeravondattractie niet rond Athenes heilige plaatsen. In het Odeon van Herodes Atticus kunt ge antieke tragedies gaan zien, een hele trilogie op één avond. Toen wij er waren ging de Oresteia van Aischylos, en ik liep de hele stad af om de tekst van de stukken. Vergeefs. Aan een Engelse vertaling konden ze me helpen, maar voor oud-Grieks schijnt men in Athene niet terecht te kunnen... De voorstelling zelf bediende zich van een nieuw-Griekse bewerking die van het oude metrum weinig heel liet en een muzikale omlijsting kreeg die iedere beschrijving tart. De naar westerse begrippen melodramatische interpretatie werd met intense belangstelling gevolgd door de duizenden toeschouwers. Het is waar: de opvoering was voor één, en wat hadden ze van Aischylos' eigen idioom begrepen? Wat de niet-Griekse aanwezigen betreft, aan wie menig detail moest ontgaan: zij konden zich altijd troosten met de omgeving. Zo vaak hun blik omhoogdwaalde stond daar het Parthenon, breed en onvergelijkelijk, in de volle maan. De schoonste van alle attracties: Lumière. Pas de son.

Heb de moed eens om de steile Lykabettos te bestijgen, of wacht eens — maar meestal kunt ge lang wachten — tot ge op de Akropolis het rijk alleen hebt. Loop anders de „Muzenheuvel" een eind op, waar dat zonderlinge monument van Philopappos prijkt. Op al die punten treft u het wonderlijke Atheense contrast van krioelende wereldstad en volstrekte verlatenheid. Als door het leven gemeden ligt de oudheid roerloos te branden in de zon, of het nu de kale schedel van de Koilè is, of de Areopaag van Sint Paulus, of de Korynthische pronk van het Olympeion. Van het onvoorstelbaar ranke Nikè-tempeltje boven tot het wat plompe Theseion en de brokkelige Agora beneden: stilte, mausoleum. Pal daarombeen dreunen de boulevards, torenen de huizenblokken omhoog, zover het oog, of althans het land, reikt: tot de Piraeus, tot Eleusis, tot de zee. Nieuw-Athene heeft de fantasie van een dambord: overal staan lijnrechte straten loodrecht op elkaar, of ze moesten zich een keer aan een diagonaal te buiten gaan. De oriëntatie wordt er stellig door vergemakkelijkt. Vanaf uw bergtop ontgaat u niets: de fonteinen van het Omóniaplein, het plantsoen voor het onvolprezen museum, het lelijke Oude Paleis bij Sintagma — trefpunt van vreemdelingen — en het groene eiland van het werkelijk unieke stadspark. De mierenhoop van de markt lijkt zo dichtbij dat ge hem zelfs meent te ruiken. Golvend, denderend leven rond een enclave van tweeduizend jaar geleden, waarin niets beweegt. Nergens in Europa vond ik de tegenstelling zo sterk. Op den duur bezorgt ze u zoiets als claustrophobie. Dan is het tijd om, met een laatste beroep op uw redelijkheid, uw wagen te starten, door de muur van huizen en lawaai heen te breken en heul te zoeken bij het ruime Griekse landschap.

Door een plasticlaag te spuiten over een canvaslegertent en die tent na het hard worden van het plastic aan de binnenkant weg te halen, verkrijgt het Amerikaanse leger prachtige schuilplaatsen tegen ruw weer. Om de Eskimotent binnen te komen is het noodzakelijk met een mes er een deur in te snijden, zoals hier het geval is.

Belasting in V.S.

Controle op „onkosten"

De Amerikaanse belastingdiensten zullen dit jaar nauwkeuriger toezien op de onkostenrekeningen van ondernemingen en zakenlieden. De commissaris voor de interne belastingontvangsten, Dana Latham, die dit bekendmaakte, deelde mede, dat de belastingdiensten een eind willen maken aan de groeiende neiging van ondernemingen om belastingaftrek te vragen voor bedragen, die uitgegeven zijn voor persoonlijke onkosten van direkteuren en personeel.

De kwistige onkostenrekeningen hebben volgens Latham grote verbolgenheid gewekt bij sommige belastingbetalers, die niet in de gelegenheid zijn een dergelijke aftrek te vragen. In het vervolg zullen op de aangiftebiljetten meer bijzonderheden worden verlangd, wanneer aftrek voor onkostenrekeningen wordt gevraagd.

Frère Vincentius naar Aruba

16 Januari aanstaande zal de Z.E. Frère Vincentius, provinciaal van de broeders van de Christelijke Scholen, voor een visitatiereis van twee maanden, op Aruba arriveren.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

WOENSDAG

15.15 Een kwartier met The Platters
16.30 Hora infantil
18.30 Voor de Nederlandse koopvaardij
19.45 Muziek uit de Verenigde Staten
21.15 Attentie voor Elis Juliana
21.30 The Philips Music Box.

DONDERDAG

7.10 Gevarieerd ochtendprogramma
8.15 Ochtendmelodie
9.45 Muziek uit Duitsland
10.30 Klassieke muziek: concert voor viool en orkest nr. 8 van Ludwig Spohr
11.15 „La voz del hogar".
12.30 Berichten A.N.P.- en Curomnieuwsdienst
13.00 „Zoeklicht op Nederland", herhaling van het programma van zondagavond
14.00 Serenade voor strijkorkest van Tschaikowski
15.15 Een kwartier met Katyna Ranieri
16.30 Jukebox Arubiano
18.15 De Curacaose Jeugdomroep
19.00 Nieuwsberichten.
19.45 De lichte toets met Europese orkesten
21.00 „Fiesta Antillana" onder leiding van Rudi Hollander
22.00 Bandopname van de N.R.U.
22.25 Musical nightcap
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag.

AVROS

(328 meter)

WOENSDAG

16.00 Matinée musicale
17.45 Middenweekcommentaar van de R.V.D.S.
18.15 Militair allerlei
19.45 Gesproken brief uit New York, door Max Tak
20.00 Woensdagavondconcert
21.50 Middenweekcommentaar op het buitenlands nieuws, door mr. K. P. van Westen.

DONDERDAG

7.15 Een kwartier met Marty Robbins
11.15 Cowboysongs
12.45 Nieuwsberichten
13.00 Teenage hour
15.15 Voor de prijzen van vandaag
17.45 De regering spreekt (R.V.D.S.-uitzending)
18.15 Avros Jazz Sociëteit
20.30 Surinaams hoorspel
21.00 Music for the golden hours

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

16,85, 19.45 en 25,18 meter

WOENSDAG

18.50 Dansmuziek. Eddy de Jong, hammondorgel met ritmische begeleiding.
19.05 Muziek, nieuwtjes en groeten voor Suriname.
19.35 Muziek en liedjes voor iedereen
20.25 Vragen van luisteraars
20.40 Nieuws in het kort
20.45 Ter overdenking door ds. G.R. Visser.

DONDERDAG

18.50 Inleiding tot het concertgebouw orkest, door dr. Jos Wouters
18.55 Het Concertgebouw orkest (Symfonie no. 3 van Beethoven)
19.45 Stuyvesant college
20.15 Nieuws uit de kerken
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door Pater L. Verhagen

RADIO KELKBOOM

WOENSDAG

18.00 Programa di Nutricia
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticias na papiamento
19.15 Musica Varia
19.30 Musica Hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte Americana
20.15 Lagrimas de una madre
20.30 Un programa cu Lechi Evaporada marca Pet
21.00 Peticiones
21.30 Musica Varia

DONDERDAG

11.30 Opening
11.31 Musica cu Tumbas, Boleros y Merengues
12.00 Lunchmuziek
12.10 Noticias locales
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte Americana
12.55 News in Nutshell
13.00 Musica Varia
16.00 Musica Mejicana
16.30 Noticias (lokaal-polis y deportivo)
16.45 Cocktail Musical
17.00 Un programa Accordeon
17.15 Musica cu Cerca del Mar
17.30 Un programa cu Miguel A. Mejia
17.45 Calypsos

RADIO CARACAS TELEVISION

WOENSDAG

5.00 Por el de la cerradura
6.00 Estudio de Hector Monteverde
8.00 El show de Renny
9.15 La novela Ace
19.30 Papa lo sabe todo
20.00 El observador Creole
20.15 Su novela Palmolive
20.30 Dragnet
21.00 La novela Camay
21.15 Cortos cinematograficos
21.30 El torneo del saber
22.00 Programa del sindicato profesional de trabajadores de radio y television
23.00 Cineprograma

DONDERDAG

7.30 Lo de hoy
9.30 Papa Noel (Concurso)
10.00 El calendario de Maria
10.30 Cosas de mujeres
11.15 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Su novela Fab-vorita
13.30 El imparcial television
14.00 Cortos cinematograficos
14.30 Club femenino

Amsterdamse Beurs

De beurs kenmerkte zich vandaag door een ietwat eigenaardige stemming. Aan de ene kant voorzichtigheid en aarzeling aan de andere kant grote vraag en een zeer vaste tot willige stemming. Kon. Olie aanvankelijk op ongeveer de vorige prijs. Unilever een paar punten lager. Philips daarentegen wat beter en AKU uitgesproken vast. AKU liep in ochtendverkeer snel tempo op tot 550. Vanmiddag werd geopend op 540 kma ongeveer 27 punten boven officieel slot van gisteren. De vraag kwam uit Duitsland en van een nieuw beleggingsfonds. Later brokkelde de prijs af tot 533. Ook de andere soortenliepen iets achteruit. Ook Cultures willig met Amsterdam Rubber, Deli en HVA behoorlijk. Scheepvaarten enigszins verdeeld. Staatsfondsen licht gedrukt.

Kon. Olie 174.20
Unilever 806
Philips 832 1/4
Philips pref 318 1/2
AKU 533 1/2
Scheepv. Unie 179 3/4
KNSM 215 1/2
KPM 156 1/2
Ned. Hand. Mij. 264 3/4
Nat. Hand. Bank 194 1/4
HVA 173 5/8
Amsterdam Rubber 139
Deli Mij. 197
3 pct Nederl. '47 92 7/16
HAL 181 7/8
Walvisvaart 122 1/4
A'damse Bank 349 3/4
HBU 234
Billiton 2e 386 1/2
Overzeese Gas 294
Borsumij 72 1/2
Lindetevens 146
Rott. Bank 302
Curac.Hand. Mij. 185
Muller 403
KLM 114
Hoogovens 865
Nievelt 178 1/4
Excelsior 155
Ant. Brouw. 275 1/2
Root. Lloyd 178
Stokvis 235
Lening Ned. Ant. 100 1/16
Bank Ned. gem. 4 1/2 98 7/8
Bank Ned. gem. 6 109 3/8
Bank Ned. gem. 5 1/4 103 1/4
Ned. 4 1/4 1959 100 1/16
Ant. verf niet genoteerd

ANP CBS Beursindices

Intern concerns 545.88
Industrie 268.74
Scheepvaart 188.43
Banken 194.52
Indon. fondsen 158.61
Algemeen 372.32

New Yorkse Beurs

De New Yorkse effectenbeurs gaf gistermorgen bij tamelijk levendige handel merendeels fractionele koersstijgingen te zien, waarbij autofondsen op de voorgrond traden. In de namiddag bleef de handel levendig en konden verdere koersstijgingen worden geboekt. De voorspellingen voor 1960 zijn dat dit jaar zeer voorspoedig zal zijn nu de staalstaking geeindigd is. De winstnemingen kort voor het slot werden vlot opgenomen en de markt sloot vast. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1252, waarvan hopen 664, lager 394 en onveranderd 194. De aandelenomzet bedroeg 3.710.000, obligatieomzet dlr 7.040.000.

American Tel and Tel. 81 5/8
Anaconda Copper 66 1/8
Bethlehem Steel 56 7/8
Dupont de Nemours 265
General Electric 99
General Motors 55 3/4
Int. Tel and Tel.
Royal Dutch
Shell Oil 84 1/4
Standard Oil of New Jersey 50 1/8
U.S. Steel 102 7/8
Canadian Pacific 25 7/8
Int. Nickel 109 1/4
Royal Dutch American shares 76 1/2 bieden
K.L.M. 29 5/8
Aluminium Company 107
DOW Jones: 685.47

o o o

Volgens een mededeling van „Antara" heeft president Soekarno tot advocaat-generaal van Indonesie benoemd de heer Gunawan, een jongere parketambtenaar.

De heer Djojonegoro, warnemend hoofd van de Indonesische staatspolitie, is benoemd tot hoofd van de staatspolitie.

15 December onthief president Soekarno de heer Sukanto Tjokrodiatmodjo van zijn functies van hoofd der Indonesische staatspolitie en minister van politiezaken. De juiste aanleiding hiertoe werd nooit bekend gemaakt.

ABAKO

Moeilijkheden samenstelling delegatie

De delegatie van de Abako, die uit Leopoldsville naar Brussel had zullen vertrekken onder leiding van Kasavoeboe, om in de Belgische hoofdstad deel te nemen aan een rondetafelconferentie, heeft vertrek uitgesteld

Volgens het persbureau Belga schijnt het moeilijk gebleken te zijn, de delegatie naar ieders tevredenheid samen te stellen. De delegatie zou uit dertig mensen bestaan, hetgeen kwaad bloed heeft gezet bij de andere organisaties in de Kongo, die eveneens aan het overleg zullen deelnemen.

De grote uitdaging van Afrika

(Van een bijzondere medewerker)

STRAATSBURG, — Afrika heeft in het afgelopen jaar herhaaldelijk in het brandpunt van de wereldactualiteit gestaan. De troebelen in Léopoldville, in Brazzaville en Nyasaland, om niet te spreken van de oorlog in Algerije, hebben daarbij wellicht meer de aandacht van het grote publiek getrokken dan de politieke ontwikkelingen die, even revolutionair doch minder spectaculair, bezig zijn zich te voltrekken van Tunis tot Kaapstad, van Djibouti tot Dakar. Er zou in dit verband bijvoorbeeld te wijzen zijn op de unie tussen Chana en Guinea, op de onlangs tussen Senegal en de („Franse") Soedan gecreëerde Mali-federatie, op de tweede Pan-Afrikaanse conferentie te Accra. Dit zijn even zovele kapitale politieke ontwikkelingen waarvan het belang, zo krijgt men wel eens de indruk, aan velen in Europa ontgaat.

Men kan er zeker van zijn, dat het zwarte continent niet meer uit de actualiteit zal verdwijnen. Afrika komt zijn rol meespelen op het wereldtoneel. De dingen die thans in Afrika gebeuren, zijn onderdeel van één groot proces, dat onomkeerbaar is en dat gaat in de richting van een steeds grotere onafhankelijkheid voor de Afrikaanse landen. Egypte, Libye, Tunesië, Marokko, Ghana, de (voormalige Brits-Egyptische) Soedan, Guinea: de lijst van Afrikaanse landen, die in de afgelopen jaren hun onafhankelijkheid verwierven is indrukwekkend. In 1960 zullen daar nog (minstens) vier landen bijkomen: Cameroun, Togo, Somaliland en Nigeria. Binnen vier jaar zal de Congo waarschijnlijk grote beslissingen moeten nemen. Iedere nieuwe onafhankelijkheidsverklaring voegt een nieuwe versnelling toe aan de naar onafhankelijkheid strevende krachten in de nabuurlanden.

Waar is het Afrika van onze schoolboekjes gebleven: exotisch land van al dan niet mensen-etende „inboorlingen", waarheen moedige mannen avontuurlijke expedities ondernamen......? Over tien jaar zal de politieke kaart van Afrika onherkenbaar veranderd zijn.

Kaart van dit werelddeel zal over tien jaar geheel veranderd zijn

Welke koers zal het onafhankelijke Afrika van morgen, globaal gesproken, gaan kiezen? Met welke mogendheden zullen de Afrikaanse staten bij voorkeur allianties afsluiten? Deze vragen zijn van enorm belang voor het gehele Westen, en zeer in het bijzonder voor Europa, het nabuurcontinent.

Economisch gezien vormen Europa en Afrika goeddeels elkaars complement. In politieke en militaire termen zou men van een fatale ramp moeten spreken indien Afrika ooit zijn onafhankelijkheid gebruiken zou om zich tegen Europa te keren of ten prooi zou vallen aan een Europa vijandig gezinde macht. De ontkolonisering, zoals die zich na de jongste wereldoorlog in een bliksemsnel tempo in geheel Azië heeft voltrokken, biedt ons wat dit betreft wél stof tot meditatie. Feitelijk is daar de eliminering van de politieke banden met enkele Europese mogendheden geëindigd in een breuk tussen twee continenten, om maar ervan te zwijgen, dat het onmetelijke China, Noord-Korea en Noord-Vietnam communistisch geworden zijn. Azië en Europa schijnen geen dialoog meer te kunnen voeren zonder dat deze vergiftigd wordt door een diep wederkerig wantrouwen. Men behoeft maar te zien naar de debatten voor het wereldforum van de V.N. om de radicaliteit van deze breuk te meten.

Als iets soortgelijks zich thans in Afrika zou herhalen, dan zou de toekomst voor Europa er tamelijk somber uitzien. Met het rode leger in Berlijn en voor de poorten van Wenen, zou Europa — d.w.z. West-Europa — als het werd afgesneden van Afrika, veroordeeld zijn een belegerde vesting te worden.

Het is duidelijk, dat het probleem, dat hier aan de orde is, de belangen van een aantal „koloniale" Europese mogendheden vérre overschrijdt. De ontwikkeling van de toekomstige betrekkinger tussen Europa en het zwarte continent is een zaak, die ons allen aangaat.

Dialoog mogelijk

Ook tussen Europa en de woordvoerders van het nieuwe Afrika manifesteert zich vaak een diepe kloof van wederzijds wantrouwen en onbegrip. Op korte termijn gezien schijnen de wederzijdse belangen vaak onverzoenlijk met elkaar in strijd. Maar desondanks blijkt telkens weer, dat de dialoog nog mogelijk is. Zeer duidelijke bewijzen hiervoor vindt men in de goede verstandhouding die, ondanks soms scherpere conflicten, blijkt te kunnen bestaan tussen Frankrijk — het Frankrijk van De Gaulle — en de leiders van het nieuwe Afrika. Dit geldt niet alleen voor koning Mohammed V van Marokko, de Tunesische president Bourguiba (en straks waarschijnlijk Ferhat Abbas), doch tevens voor enorm invloedrijke zwart-Afrikaanse leiders als Houphouët-Boigny en Senghor. Andere, even welsprekende voorbeelden zouden zijn aan te wijzen in de verhouding tussen Groot-Brittannië en Afrika.

Het is niet moeilijk een aantal redenen aan te wijzen waarom de dialoog — ondanks alle misverstanden — hier nog mogelijk is. Een eerste en tamelijk betrekkelijke verklaring zou men misschien mogen zoeken in het feit, dat de invloed van de Europese beschaving en

Habib Bourguiba, president van Tunesië.

denkwijze, verspreid door kolonisatoren en missionarissen, zeer diep in Afrika heeft kunnen doordringen. Nagenoeg alle structuren, die thans in Afrika bestaan, met een uitzondering voor Noord-Afrika, zijn er gebracht door Europa. In Azië, waar duizendjarige beschavingen bestonden en waar in het algemeen de kolonisering veel minder intens was, is (met uitzondering van Indonesië) de Europese invloed nooit zo diep geweest. De Afrikanen en Europeanen daarentegen kennen elkaar tot op zekere hoogte tamelijk goed.

Een tweede verklaring, en verreweg de belangrijkste, is van zakelijke aard. Zij komt hierop neer, dat de verantwoordelijke Afrikanen zich diep bewust zijn van het belang van samenwerking met Europa. Al heel duidelijk spreekt dit in het geval van Noord-Afrika. Hoe vaak niet hebben de Tunesische president en de koning van Marokko de wens naar een blijvende vorm van samenwerking met Europa geuit? In het algemeen kan men zeggen, dat de Afrikaanse landen die in politiek en economisch opzicht het meest ontwikkeld zijn, zich tevens het scherpst bewust zijn van de noodzaak om nauwe betrekkingen met Europa te blijven onderhouden.

Economisch probleem

De toekomstige vormen van samenwerking tussen Europa en Afrika zullen vooral op het economisch plan een aanvang moeten nemen. Het alles-beheersende probleem van Afrika is nu eenmaal een economisch probleem, n.l. dat van de onderontwikkeling. Zodra de jonge Afrikaanse landen hun onafhankelijkheid hebben verworven (en nogmaals: wij gaan ervan uit, dat zeer spoedig alle Afrikaanse landen tot de onafhankelijkheid geroepen zijn), wordt hun politieke keuze vaak bepaald door economische overwegingen. Er is het voorbeeld van Guinea, dat sinds het een jaar geleden de politieke banden met Frankrijk verbrak zijn buitenlandse handel voor 50 procent op het communistische bloc heeft gericht. In dit verband mogen de wel heel karakteristieke woorden geciteerd worden, die de president van Guinea, de heer Sekou Touré, onlangs uitsprak op het moment, dat hij zijn officiële bezoek aan de V.S. aanving: „Voor ons bestaat er geen Westelijk of Oostelijk kamp, geen socialistisch of kapitalistisch bloc; voor ons bestaan er twee menselijke werelden: die waarin de mensen ontwikkeld zijn en de samenleving geëmancipeerd is, en daar tegenover onze wereld van honger, van naaktheid, van onwetendheid".

Deze uitspraak moge volstaan om de opinie te weerleggen van sommige alarmisten, die schijnen te willen beweren, dat het slechts een kwestie van tijd is voor geheel Afrika communistisch is. Zulke beweringen zijn even dwaas als ongenuanceerd. Maar twee dingen moeten niettemin erkend worden: vooreerst dat de Sovjet-Unie dag en nacht werkt om in Afrika te infiltreren, en, ten tweede, dat zij daarbij een ongemeen sterke troef in handen heeft. Die troef is niet zozeer de revolutionaire doctrine van de nieuwe rode religie, doch veeleer het economisch patroon, dat in de Sovjet-Unie (en vervolgens in China) gevolgd is. Dit economisch patroon, deze „techniek" oefent een enorme aantrekkingskracht uit op de leiders der jonge onderontwikkelde landen. Voor hen is het een vitale noodzaak, een kwestie van leven of dood om in zo kort mogelijke tijd heel dat economische en sociale potentieel te scheppen zonder hetwelk de politieke onafhankelijkheid slechts een lege huls blijft. Gezien het voorbeeld van de Sovjet-Unie (en van China) werkt dit patroon blijkbaar snel en probaat voor onderontwikkelde landen: in een record-tijd is de Sovjet-Unie erin geslaagd zich te transformeren tot een hyper-moderne mogendheid.

Wat heeft Europa hier tegenover te stellen? Het antwoord kan tamelijk eenvoudig zijn. Europa, d.w.z. de Europese landen gezamenlijk, beschikt over zulke onmetelijke rijkdommen en zijn levensstandaard is zo enorm hoog, dat het in staat is om — anders dan de Sovjet-Unie — zonder zijn eigen belangen te schaden een enorme hulp te verlenen aan Afrika. Wij doelen hier niet alleen op technische bijstand of op financiële hulp voor spectaculaire projecten, doch tevens op een — weinig spectaculaire — rationele organisatie der handelsbetrekkingen, die het de Afrikaanse landen mogelijk maakt om zonder dank-je-wel te zeggen het hoofd boven water te houden.

Het wordt tijd, dat de Europese regeringen het eens worden over een gemeenschappelijk actie-plan. Het „Ontwikkelingsfonds" van de zes landen van de Gemeenschappelijke Markt is een prachtig begin. Maar het evidente nadeel is, dat dit Fonds slechts aan een deel van Afrika ten goede komt, nl. aan die landen, die constitutionele betrekkingen hebben met de leden van de Gemeenschappelijke Markt. En kan men zeggen, dat, anderzijds, de zes landen geheel Europa vertegenwoordigen?

Alleen Afrika

Te sterke discrepanties in economische ontwikkeling en welvaart zijn in alle tijden een bron van spanningen tussen de volkeren geweest. De geschiedenis leert ons, dat het vraagstuk van de onderontwikkeling ten grondslag ligt aan de meeste grote invasies en de meeste oorlogen. Het is niet overdreven te zeggen, dat de naaste toekomst van Europa en van de wereld afhangt van de vraag op welke wijze dit probleem zal worden opgelost.

Het zou Europa's krachten te boven gaan een plan voor economische samenwerking met álle onderontwikkelde gebieden ter wereld te entameren: met Afrika, het zo volkrijke Azië en met Zuid-Amerika. Doch een plan, dat alleen het zo nabije en betrekkelijk dun bevolkte Afrika betreft, ligt binnen de mogelijkheden. Op één voorwaarde evenwel: dat álle Europese landen aan zulk een plan deelnemen.

De inschakeling van alle Europese landen is bovendien een politieke wenselijkheid van de eerste orde. In Afrika heeft Europa te maken met landen, die alles wat maar in de verte zou kunnen zwemen naar „kolonialisme" verafschuwen als de pest. Hoe ruimer, hoe „multilateraler" het kader is, des te minder zal bijgevolg de vrees voor een Europees „neo-kolonialisme" (zoals het modewoord heet) gefundeerd zijn.

Wederzijds belang

Zo verschijnt dus het denkbeeld van een nauwe Eurafrikaanse samenwerking, die zich richt op de ontwikkeling van het zwarte continent, niet als de een of andere charitatieve onderneming (zulke gedachten dienen voorgoed te worden losgelaten indien men ernst met de zaak wil maken), doch veeleer als een eis van welbegrepen wederzijds belang.

Het is geen toeval, dat juist de Raad van Europa, de vertegenwoordiger van hét „Groot-Europa" van de Vijftien en, tot op zekere hoogte, van de Achttien van de OEES, het probleem geplaatst heeft op het plan waar het thuis hoort: op continentaal plan. Bij zijn oprichting, in 1949, belichaamde de Raad van Europa voor miljoenen Europeanen de hoop op een „Groot Europa" van méér dan alleen maar zes leden, op een Europese federatie Veel is er sindsdien verricht, al moet gezegd worden, dat er ook grote kansen gemist zijn. Nu, in 1959, belichaamt de Raad een denkbeeld, dat nog groter is, omdat het geheel een nieuw continent in zijn perspectief betrekt. Nu gaat het erom de Afrikaanse koorts van het nationalisme in een groter ensemble op te vangen.

In een volgend artikel zullen wij een samenvatting geven van de concrete plannen, die de Raad van Europa ten deze heeft ontworpen.

Mevrouw Sekou Touré, de echtgenote van de president van Guinea, in gesprek met Lady Dorothy Macmillan, de vrouw van de Britse premier. De heer en mevrouw Sekou Touré hebben deze dagen een bezoek gebracht aan Engeland.

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

Dit zeggende, pakte hij mijn hand en kuste die. Ofschoon ik hierdoor wel werd ontroerd, kon het me niet van gedachten doen veranderen.

„Maar toch moet je vertrekken en naar Frankrijk gaan; en dan moet je aan vader Acquin en de kinderen en aan moeder Barberin gaan vertellen, waarom ik voor hen niet doen kan, wat ik wil en wat ik ze beloofd heb. Vertel ze maar, dat mijn ouders niet rijk zijn, zoals we gedacht hadden; dat is genoeg om mij te verontschuldigen. Je begrijpt me toch? Ze zijn niet rijk, dat verklaart alles. 't Is geen schande arm te zijn."

„Ja, maar dat jij me wilt wegsturen, is niet, omdat ze arm zijn; en daarom ga ik ook niet."

„Mathieu, maak het me toch niet moeilijker dan ik het al heb."

„O, ik wil je helemaal niet dwingen om te zeggen, wat je uit schaamte liever verzwijgt. Jij wilt, dat ik vertrek, maar niet omdat je ouders arm zijn of omdat ze mij niet kunnen onderhouden, want dat hoeven ze niet; ik kan immers voor hen werken. Je wilt me wegsturen, omdat jij — na wat je vannacht gezien hebt — bang voor me bent, voor mijn toekomst."

„Dat moet je niet zeggen, Mathieu."

„Jij bent bang, dat ik ook zover kom om prijskaartjes te knippen van koopwaar, die niet betaald is."

„O, zwijg toch, a'sjeblieft, Mathieu, zwijg toch!"

En rood van schaamte verborg ik mijn gezicht achter mijn handen.

„Welnu, als jij bang bent voor mijn toekomst, ik ben bang voor die van jou; en daarom zeg ik: laten we samen weggaan en naar Frankrijk terugkeren om Moeder Barberin, Lies en je vrienden te bezoeken."

„Dat is onmogelijk! Mijn ouders zijn voor jou vreemden; jij hebt tegenover hen geen verplichtingen. Maar het zijn mijn ouders en ik moet bij hen blijven."

„Je ouders? Die oude, lamme man, je grootvader? En zou die vrouw, die op tafel slaapt, je moeder zijn?"

„Hou je mond, Mathieu, dat mag je niet zeggen; dat verbied ik je! Je spreekt over mijn grootvader en over mijn moeder. Die moet ik eren en beminnen."

„Dat zou je moeten, als ze werkelijk je ouders waren; maar als ze dat niet zijn, moet je ze dan toch eren en liefhebben?"

„Heb jij dan het verhaal van mijn vader niet gehoord?"

„Wat bewijst dat verhaal? Zij hebben een kind verloren van jouw leeftijd; dat hebben ze laten zoeken en een ander kind gevonden van dezelfde leeftijd. Dat is alles!"

„Je vergeet, dat hun kind in de laan van Breteuil achtergelaten is en dat ik in die laan gevonden ben op dezelfde dag."

„Hou je mond, Mathieu, dat mag je niet zeggen; dat verbied ik je!"

„Er kunnen toch op dezelfde dag wel twee kinderen in dezelfde laan achtergelaten zijn? De commissaris van politie kan toch wel een fout gemaakt hebben door mijnheer Driscoll naar Chavanon te sturen? Dat is toch mogelijk?"

„Dat is dwaasheid."

„Misschien wel, zoals ik het zeg. Wat ik vertel, kan dwaas wezen, maar dat komt, omdat ik het zo slecht uitleg. Een ander zou het misschien beter uitleggen en dan zou het redelijker lijken. Maar ik ben niet verstandig genoeg. Dat is alles."

„Helaas, neen, dat is niet alles."

„En dan moet je er eens op letten, dat je nóch op je vader nóch op je moeder lijkt; en dat je geen blonde haren hebt, net als je broers en zusjes. Die hebben állemaal, hoor je dat, állemaal hetzelfde blonde haar. Waarom zou jij dan ander haar hebben? En dan is er nog iets geks. Hoe kunnen arme mensen zoveel geld uitgeven om een kind terug te vinden? Om al die redenen ben jij, naar mijn mening, geen Driscoll. Ik weet wel, dat ik dom ben, maar dat ligt aan mijn hoofd. Maar jij bent geen Driscoll en je moet niet bij die mensen blijven. Als je het toch doet, dan blijf ik ook. Maar schrijf eens aan moeder Barberin en vraag haar, welke kleertjes je aanhad. Als je dan antwoord van haar hebt, moet je die zogenaamde vader van je eens ondervragen. Misschien komt er dan meer licht in die zaak. Tot het zover is, praat je nergens over; en ondanks alles, wat ik weet, blijf ik bij je. Als er gewerkt moet worden, dan doen we dat samen."

„En als er vroeg of laat eens op het arme hoofd van Mathieu getrommeld zou worden?"

Hij lachte, maar niet van harte.

„Dat zou het ergste niet wezen; klappen doen toch geen pijn, als je ze voor een vriend ontvangt?"

De hele dag bleven we in het mooie park om te wandelen en te praten. Omdat we 's morgens thuis niets gegeten hadden, kochten we voor ons beiden een stuk brood. De avond was al gevallen, toen we de huiskamer weer opzochten. Mijn vader was weer terug en moeder sliep niet meer. Ze maakten ons helemaal geen aanmerking over ons lange wegblijven. Alleen zei vader ons na het avondeten, dat hij ons allebei wat te vertellen had, en daarom moesten we bij de schoorsteen komen zitten. Dat bezorgde ons weer wat gemopper van opa, die beslist woest was, als hij het vuur niet voor hem alleen had.

„Vertel me eens, waarmee jullie in Frankrijk de kost verdienden?" vroeg vader ons.

Ik vertelde het hem.

„Dus jullie hoefden nooit bang te zijn, dat jullie van honger zouden sterven?"

„Nooit," zei Mathieu, „we hebben niet alleen de kost verdiend, maar zelfs zo veel overgehouden, dat we daar een koe van konden kopen."

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE.

Remi, een vondeling die door moeder Barberin is grootgebracht, wordt later door zijn pleegvader aan een rondreizende toneelspeler, Vitalis geheten, verkocht. Met drie hondjes en een aap, geven zij in alle plaatsen en dorpjes voorstellingen. Het zijn Cappi, Zerbino en Dolly en de aap Jolico. Hij geeft een voorstelling voor een zieke jongen, Arthur, die met zijn moeder op een boot rondreist. Tijdens een hevige sneeuwstorm verliezen zij de beide hondjes Zerbino en Dolly en later ook het aapje Jolico. Beroofd van hun voornaamste artisten komen zij tenslotte in Parijs. Des morgens is Vitalis doodgevroren en Remi wordt liefdevol door de tuinder Acquin opgenomen. In dat gezin zijn vier kinderen waaronder een meisje Liesje, dat niet spreken kan. Dan krijgt de tuinder geldzorgen en wordt in de gevangenis gezet. Zijn kinderen worden bij familieleden ondergebracht en Remi en Cappi trekken er weer alleen op uit. Remi gaat naar Truyère, waar Alex, een zoon van Acquin, mijnwerker is. Als hij Alex vervangt, maakt hij een mijnongeluk mee en wordt met nog enige mannen van de buitenwereld afgesloten. Met grote moeite worden ze gered. Dan trekken ze verder en gaan een koe kopen voor moeder Barberin. Ze komen na enkele wederwaardigheden inderdaad bij haar en geven haar het dier. Dan deelt moeder Barberin Remi mee, dat hij familie heeft en samen gaan de jongens nu naar Parijs om Barberin te vragen waar Remi's familie woont. Barberin is echter gestorven en dan gaat Remi naar de gevangenis. Hij wil vader Acquin om raad vragen. Uit een nagelaten brief van Barberin blijkt dan, dat een deurwaarder in Londen over inlichtingen beschikt betreffende Remi's familie. De jongens gaan dan naar Engeland en de deurwaarder brengt hen naar een adres in een verdachte buurt. De mensen die als Remi's ouders worden aangewezen, blijken diefachtige kermisreizigers te zijn.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Nu vertelde Mathieu hoe en waarvoor we de koe hadden aangeschaft.

„Dan zijn jullie zeker al hele kunstenaars? Laat eens horen, hoever jullie het al gebracht hebben."

Ik nam mijn harp en speelde een melodie, maar niet mijn Napolitaanse lied.

„Goed zo, goed zo," zei mijn vader, „en wat kan Mathieu?"

Mathieu speelde eerst een stukje op zijn viool en daarna nog wat op zijn hoorn. Voor dit laatste nummertje kreeg hij een flink applaus van de kinderen, die in een kring om ons heen stonden te luisteren.

„En Cappi? Wat speelt die? Jullie nemen toch die hond niet alleen voor je plezier mee? Die moet in staat zijn minstens zijn eigen voedsel te verdienen."

Ik was trots op de talenten van Cappi en liet hem enkele toeren uitvoeren, waarmee hij bij de kinderen veel succes had, zoals hij gewend was.

„Maar die hond is een kapitaal waard!" zei vader.

Bij dit compliment vertelde ik nog veel goeds over Cappi en verzekerde, dat hij in korte tijd alles kon leren, wat men hem voordeed. Vader vertaalde mijn woorden in het Engels, maar hij voegde er nog enkele woorden aan toe, die ik niet verstond, maar waar ze allemaal om moesten lachen, moeder, de kinderen en opa ook, die verschillende knipoogjes gaf en „fijne dog" riep waarmee hij „mooie hond" bedoelde.

„Nu de zaken zo staan," ging vader verder, „stel ik het volgende voor. Maar eerst moet Mathieu zeggen, of hij in Engeland wil blijven en of hij bij ons blijft wonen."

„Ik wil bij Remi blijven," zei Mathieu, „en ik ga overal heen, waar Remi heen trekt."

Mijn vader, die niet vermoedde, wat Mathieu met dit slimme antwoord bedoelde, nam daar genoegen mee.

„Nu de zaken zo staan," herhaalde mijn vader, „kom ik op mijn voorstel terug. We zijn niet rijk en moeten allemaal werken om te kunnen leven. In de zomer trekken we heel Engeland door en dan bieden de kinderen hun koopwaar langs de huizen aan bij hen, die het te lastig vinden om naar ons te komen. Maar in de winter hebben we niet veel te doen. Zolang we nog in Londen zijn, kunnen Remi en Mathieu muziek maken op straat en ongetwijfeld zullen ze binnenkort een goed daggeld ophalen, vooral tegen Kerstmis. Maar om geen krachten ongebruikt te laten moet Cappi voorstellingen geven met Allen en Ned."

„Cappi werkt alleen maar goed met mij," zei ik gauw, want ik wou hem liever bij me houden.

„Hij zal met Allen en Ned ook wel leren werken. Blijf maar kalm; als jullie in twee groepen werken, zullen jullie veel meer verdienen."

„Maar ik weet zeker, dat hij er niets van terechtbrengt en Mathieu en ik zullen ook minder ophalen. Als Cappi er bij is, krijgen we meer."

„Nou geen woord meer!" zei mijn vader, „als ik wat zeg, dan moet dat gebeuren en terstond. Dat is regel in ons huis. Daar moet jij je ook aan houden, net als de anderen."

Er viel niet verder te redeneren.

Eric de Noorman — De Ontembare

65. — Zonder verder gehinderd te worden door zijn nieuwbekken roverkennissen gaat Eric te paard achter de verspieder aan. Hij is er min of meer van overtuigd, dat de troep krijgers inderdaad zijn eigen mensen zijn en doet aanvankelijk weinig moeite om zich te verbergen. Toch kan het geen kwaad wat voorzichtig te zijn, bedenkt hij echter en als hij even later van achter de beboste helling de troep krijgsvolk in het oog krijgt, heeft hij geen spijt van deze gedachte. Want de forse gestalte, die omringd door zijn krijgers naar de berichten van zijn verspieder luistert, is niemand anders dan Otto de Zwaardtrekker. „Bij Thor", mompelt Eric grijnzend, terwijl hij behoedzaam terugwijkt. „Nu krijg ik me daar ineens een verbazingwekkend eenvoudig idee. En dat wordt dan zo ongeveer de mooiste grap, die ik in jaren heb uitgehaald."

TOM POES EN DE FEUNIX

3709. — Heer Bommel wendde zich om en liet de heer Grootgrut wat bedremmeld naast zijn driewieler staan. Hij was echter nog niet ver gekomen, toen hij Tom Poes ontmoette.

„Heer Ollie"!" riep die reeds van verre, „ik heb hem gesproken. De feunix is bij me geweest."

„Mooi", zei heer Bommel. „Heb je hem naar mij verwezen?"

„Nee", zei Tom Poes, „dat niet. Ik wist helemaal niet, wie hij was, totdat hij wegging. En toen was het te laat. Dat kwam door de muziek, want hy hield niet van de jazz-gitaar, die ik heb gekocht."

„Nee, natuurlijk niet!" riep heer Ollie geschokt uit. „Een jazz-gitaar! Ik begrijp niet, wat je bezielt, jonge vriend. Zo'n fijn besnaard oud heer als de feunix moet wel heel erg geleden hebben. Hoe kwam je er bij!?"

„Hm", zei Tom Poes, „ik speel nog niet zo goed, dat is waar. Maar hij was toch wel een erg zuurpruim. Ik dacht, dat de feunix het symbool van het vernieuwende leven was. En die muziek is toch nieuw?"

„Die moderne muziek", sprak heer Bommel met grote nadruk, „is verwording; dat weet iedereen van stand. Bovendien was het de feunix en wat die zegt is waar. Als hij het niet mooi vond, was het niet mooi, als je begrijpt wat ik bedoel. Ach, ik hoop, dat ik hem nog eens tegenkom. Dan zal ik hem duidelijk maken, hoe ik hem begrijp ..... "

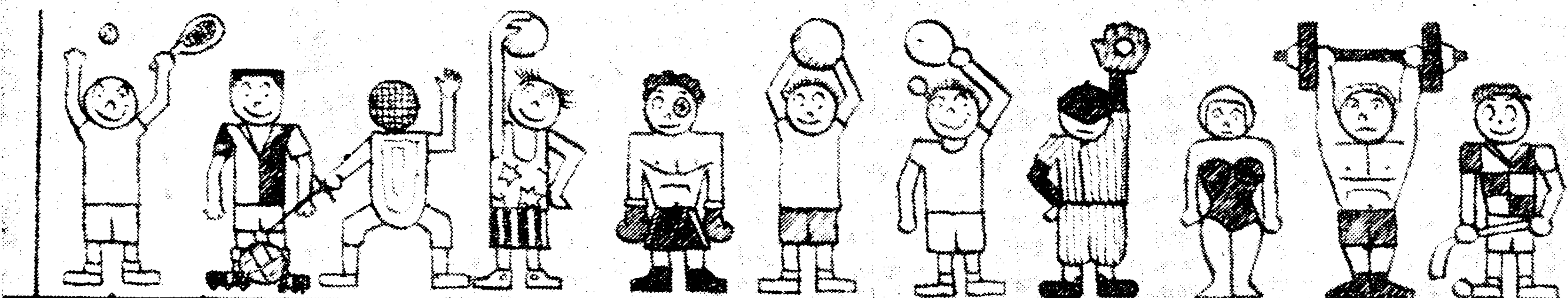
VERHAAL OVER BERENTWEELING. Brommy en Tommy, een beren-tweeling, zijn de helden van een leuk stripverhaal, dat in dierenland speelt. Brommy en Tommy zijn kinderen van de veldwachter. Zij beleven spannende avonturen. In één deeltje wordt verteld over wat de beertjes beleven met een „atomo", een geheimzinnige „zelfvlieger", in het andere gaat het over de verwikkelingen rond een tombola, bij mevrouw Kwebbel in Dierenland."

DE WERELD VAN DE AUTO

Land	Aantal inwoners per personenauto
Polen	580
Rusland	465
Griekenl.	256
Spanje	156
Tsjechoslow.	117
Portugal	74
Italië	38
Nederland	26
Duitsland	17
België	14
Frankrijk	11
Canada	4
Ver.Staten	2

In onze grafiek geven wij een aardig overzicht hoe het op dit moment met de verdeling van de auto's over de wereld is gesteld. De Ver. Staten zijn wel het land bij uitstek als het gaat om de auto, op ruim 2 inwoners heeft men hier één personenauto. Bijna 69 miljoen personenauto's rijden er dan ook in de Ver. Staten rond dat is 3 maal meer dan de rest van de wereld aan personenauto's bezit. Het is dus wel zeer ongelijk verdeeld in de wereld van de auto' iets wat ook duidelijk uit onze grafiek spreekt. In onze grafiek komt Polen er wel bijzonder slecht af, toch is de situatie in Bulgarije nog heel wat ongunstiger want daar telt men 1030 inwoners op één personenauto. Zweden gaat in Europa aan de top want daar bezit men 8 inwoners per 1 personenauto, om gevolgd te worden door Frankrijk met een cijfer van 11. Engeland komt op 12 en Zwitserland op 14.

AMIGOE-SPORT

Grootse plannen van de N.A.V.U.

Deelname aan wedstrijden in CUBA, COSTA RICA en HONDURAS

Aruba naar Havana Curaçao naar San José

Het bestuur van de Nederlands Antilliaanse Voetbal Unie heeft tijdens de laatstgehouden vergadering besloten, dat er een Antilliaans elftal zal worden afgevaardigd naar de Centraal-Amerikaanse en Caraibische voetbalkampioenschappen, die van 14 tot en met 28 februari 1960 in Havana (Cuba) gehouden zullen worden. De tijd, die echter rest voor een degelijke training, is zeer kort. In verband hiermee en ook om het feit, dat de kosten zo laag mogelijk gehouden moeten worden, werd overeengekomen, dat elk eiland zich apart met de vorming en training van een eigen selectie zal bezighouden.

Aruba naar Cuba

De korte ter beschikking staande tijd heeft verder tot gevolg, dat een Antilliaans elftal (dus een combinatie Curaçao-Aruba wellicht tot minder goede prestaties zou komen dan een „eiland-elftal" (een team alleen bestaande uit Arubaanse of uit Curaçaose spelers). Door het lot werd het elftal van Aruba aangewezen de Antillen in Cuba te vertegenwoordigen. De kosten zowel als de eventuele baten zullen ten laste dan wel ten goede komen van de NAVU.

Curacao naar San José

Tevens werd door de NAVU het besluit genomen, dat er zal worden deelgenomen aan de Pan-Amerikaanse voetbalkampioenschappen, die van 6 tot en met 20 maart 1960 te San José (Costa Rica) zullen plaats hebben. Door het lot aangewezen zal Curaçao de Antillen te San José vertegenwoordigen.

Tijdens eerdergenoemde vergadering van de NAVU werd voorts besloten, dat er een ploeg zal worden afgevaardigd naar de Centraal-Amerikaanse en Caraibische jeugd-voetbalkampioenschappen. Deze worden van 27 maart tot 10 april 1960 te Tegucigalpa (Honduras) verspeeld. Teneinde een waardige selectie in het veld te kunnen sturen, zullen over en weer tussen de topploegen van beide eilanden wedstrijden worden georganiseerd, waarna een door de NAVU te benoemen commissie zich met de samenstelling van het officiële Antilliaanse jeugdelftal zal belasten.

Kampioenschap Nederlandse Antillen.

Er werd verder besloten in het begin van de maand mei de eerste kampioenschappen van de Nederlandse Antillen te organiseren. Aan deze Antilliaanse kampioenschappen zullen deelnemen de kampioen en de subkampioen van de thans lopende Curaçaose competitie en de kampioen en sub-kampioen van de laatstgehouden Arubaanse competitie, t.w. de verenigingen R. C. A. en Aruba Jrs.

Indien deze competitie vlot verloopt en een succes blijkt te zijn en indien de KLM hieraan medewerking verleent, zullen stappen worden ondernomen om in de toekomst een nationaal Nederlandse-Antilliaans kampioenschap te organiseren. Hieraan zullen verenigingen van beide eilanden deelnemen.

Buitenlandse trainer

Het bestuur van de Navu doet alle moeite een buitenlandse trainer aan te voeren. Reeds zijn er onderhandelingen gaande met de ex-trainer van het Curacaosche elftal, Pedro da Cunha. Deze onderhandelingen zijn reeds in zeer vergevorderd stadium. De Navu wacht alleen nog maar op bevestiging van het aanbod door da Cunha. Indien hij gunstig reageert zal da Cunha reeds begin volgende week op Curacao arriveren. Het ligt in de bedoeling da Cunha met de training van de spelers van Aruba en Curacao te belasten. Hiertoe zal hij telkens twee weken op Aruba en twee weken op Curacao verblijven. De hoofdtaak van de komst van da Cunha is evenwel, dat lokale gegadigden als oefenmeesters zullen worden opgeleid. Zij zullen dan later het door da Cunha begonnen werk moeten voortzetten.

Gevlucht

Twee leden van de Hongaarse grenspolitie zijn naar Oostenrijk uitgeweken, waar zij politiek asiel hebben gevraagd. Hetzelfde deden twee Hongaarse boeren. De twee militairen noemden als reden voor hun uitwijken het feit, dat de rooms-katholieke niet vrij hun kerkelijke plichten kunnen nakomen. De landbouwers voerden economische redenen aan.

Verkeersongeval

Opgave verkeersongevallen Curaçao over de maand december 1959.

Aantal ongevallen, waarbij lichamelijk letsel werd opgelopen: dodelijk 3 (1), niet dodelijk 40 (30).

Aantal ongevallen met alleen materiële schade 222 (211).

Totaal aantal verkeersongevallen 265 (242).

De gevolgen van deze ongevallen zijn: doden 3 (1), zwaar gewonden 10 (4), licht gewonden 44 (35).

Totaal bedrag der geschatte **directe** materiële schade ƒ 81.705,— (ƒ 72.630,—).

N.B.: De tussen haakjes vermelde gegevens betreffen de voorgaande maand.

Dansmarathon in Chobolobo

Zondag 10 januari aanstaande wordt er in club Chobolobo onder auspiciën van de plaatselijke agente van „Pepsi Cola" een marathondanswedstrijd gehouden. Drie conjuntos, t.w. Ritmolandia, San José en Estrellas Habaneras zullen aan deze wedstrijd, die voor het eerst op Curaçao gehouden wordt, hun medewerking verlenen. De aanvang is vastgesteld op zes uur 's middags. De wedstrijd staat onder leiding van A. M. Staphorst. Er zijn vier bekers beschikbaar gesteld, terwijl door verscheidene firma's aantrekkelijke prijzen zijn uitgeloofd.

BARCELONA naar Amsterdam

De Spaanse topclub Barcelona heeft toegestemd in een wedstrijd tegen het vertegenwoordigd Amsterdams elfal in het Olympisch Stadion.

Vorig jaar kwam Real Madrid, de grote rivaal van Barcelona, naar de hoofdstad. Amsterdam speelde toen tegen Di Stefano c.s. met Coppens, Wilkes en Notermans als gastspelers.

Over de datum is nog geen overeenstemming bereikt. De Spanjaarden, die zich hebben geplaatst voor de kwartfinale van de Europese Cupwedstrijden, hebben nogal wat verplichtingen. Zij verwachten zich in mei of juni te kunnen vrijmaken.

Wereldranglijst van „The Ring"

ARCHIE MOORE, JOE BECERRA en PASCUAL PEREZ in speciale categorie

Zoals elk jaar heeft het tijdschrift „Ring Magazine" een wereldranglijst opgemaakt van de beste boksers van het jaar. Voor de eerste maal sinds 1955 nemen drie boksers een speciale plaats in het 35e jaarlijkse klassement van „The Ring". Dit vanwege hun persoonlijke wedstrijden gedurende het afgelopen jaar, waarin zij hun superioriteit hebben getoond over de andere boksers in hun categorie. Het zijn Archie Moore, wereldkampioen lichtzwaargewicht; Joe Becerra, wereldkampioen bantamgewicht en Pascual Perez (Argentinië), wereldkampioen vlieggewicht. In 1955 zijn deze plaatsen toegekend aan Rocky Marciano, Archie Moore en Carmen Basilio. Ofschoon „The Ring" als wereldkampioen middengewicht nog steeds Sugar Ray Robinson erkent en Gene Fullmer als kampioen N.B.A. staat opgetekend, is Sugar Ray Robinson als derde geklasseerd, achter Fullmer en Webb. Dit is gedaan vanwege het feit, dat Robinson heeft geweigerd zijn titel te verdedigen en gedurende het afgelopen jaar niet is uitgekomen in bokswedstrijden. „The Ring" tekent hierbij aan, dat als Robinson volgend jaar met succes zijn titel verdedigt tegen Paul Pender, de moeilijkheden tussen Robinson en Fullmer in één keer opgelost kunnen worden door een gevecht tussen beiden te arrangeren.

Hieronder volgen dan de klassementen, zoals die zijn opgemaakt door het toonaangevende blad „Ring Magazine" en zoals het persagentschap A.F.P. die heeft doorgegeven:

Zwaargewicht: 1) wereldkampioen Ingemar Johansson (Zweden).

In de groepen ziet de rangschikking er zo uit:

Groep 1: 1) Ingemar Johansson; 2) Floyd Patterson, 3) Zora Follet, 4) Charley Sonny Liston, 5) Eddie Machen, 6) Henry Cooper.

Groep 2: 1) Roy Harris, 2) Billy Hunter, 3) Alex Miteff, 4) Mike De John, 5) Joe Erskine, 6) Nino Valdes, 7) Alonzo Johnson, 8) Willy Pastrano, 9) Charley Powell, 10) Brian London.

Halfzwaargewicht

Wereldkampioen Archie Moore.

Groep 1: 1) Archie Moore, 2) Harold Johnson, 3) Erich Schoppner.

Groep 2: 1) Yvonne Durelle (Canada), 2) Mike Holt (Zuid-Afrika), 3) Jesse Bowdrey, 4) Johnny Halafihi (Tonga). 5) Von Clay, 6) Kid Sixto Rodriguez, 7) Tony Anthony, 8) Sonny Ray, 9) Chic Calderwood (Schotland), 10) Santi Amonti (Italië).

Middengewicht

Wereldkampioen Sugar Ray Robinson.

Groep 1: 1) Gene Fullmer (kampioen N.B.A.), 2) Spider Webb, 3) Sugar Ray Robinson, 4) Carmen Basilio, 5) Gustav Scholz (Duitsland). 6) Joey Giardello.

Groep 2: 1) Henry Hank, 2) Dick Tiger, 3) Holly Mims. 4) Paul Pender, 5) Joey Giambra, 6) Ralph (Tiger) Jones, 7) Gene (Ace) Armstrong.

Weltergewicht

Wereldkampioen Don Jordan.

Groep 1: 1) Don Jordan, 2) Luis Rodriguez, 3) Charley Scott, 4) Garnet (Sugar) Hart, 5) Rudell Stitch, 6) Kenny Lane.

Groep 2: Denny Moyer, 2) Ralph Dupas, 3) Federico Thompson (Argentinië), 4) Virgil Akins, 5) Duilio Loi (Italië), 6) Gaspar Ortega (Mexico), 7) Benny Paret (Cuba), 8) Florentino Fernandez (Cuba), 9) Gil Turner.

Lichtgewicht

Wereldkampioen Joe Brown.

Groep 1: 1) Joe Brown, 2) Carlos Ortiz (kampioen welter junioren), 3) Paolo Rossi.

Groep 2: 1) Dave Charnley (Engeland), 2) Raymundo Torres (Mexico), 3) Willy Toweel (Zuid-Afrika), 4) Len Matthews, 5) Johnny Gonsalves, 6) Paul Armstead.

Groep 3: Johnny Busso, 2) Mario Vecchiato, 3) Guy Garcia, 4) Mauro Vasquez (Mexico), Joey Parks, 6) Bobby Scanlon.

Vedergewicht

Wereldkampioen Davey Moore.

Groep 1: 1) Davey Moore.

Groep 2: 1) Hogan (Kid) Bassey. Ricardo Gonzales, 3) Harold Gomez (kampioen lichtgewicht junioren). 4) Gracieux Lamperti (Frankrijk). Paul Jorgensen, 6) Flash Elorde, 7) Sergio Caprari, 8) Rafiu King, 9) Ike Chestnut, 10) Manolo Garcia, 11) Sugar Ramos, 12) Percy Lewis.

Bantamgewicht

Wereldkampioen Joe Becerra

Groep 1: Joe Becerra.

Groep 2: Alphonse Halimi, 2) Leo Espinosa, 3) Freddy Gilroy, 4) Danny Kid (Philippijnen), 5) Piero Rollo. 6) Eder Jofre, 7) Jose Lopez (Mexico). 8) Mario d'Agata (Italië), 9) Edwin Sykes (Panama), 10) Herman Harques, 11) Ernesto Miranda.

Vlieggewicht

Wereldkampioen Pascual Perez

Groep 1: 1) Pascual Perez.

Groep 2: 1) Pone Kingpetch, 2) Sadao Yaoita (Japan), 3) Ramon Arias, 4) Joe Medel (Mexico), 5) Mimum Ben Ali (Spanje), 6) Dommy Ursua, 7) Hiram Bacallao, 8) Risto Lunkonen, 9) Ramon Calatayud, 10) Larry Pineda, 11) Johnny Caldwell, 12) Young Martin, 13) Kenji Yonekura (Japan).

Keeper van Sparta getrouwd

Andries van Dijk, de bekende keeper van de ere-divisie-club Sparta, is onlangs te Rotterdam in het huwelijk getreden met mej. E. de Wit. Bovenstaande foto toont het paar voor het stadhuis.

Biljartwedstrijden Aruba — Curacao

Zoals wij reeds eerder berichtten, zullen er 9 en 10 januari aanstaande biljartwedstrijden tussen Aruba en Curaçao plaats hebben.

9 januari worden de wedstrijden verspeeld in Centro Social Católico, terwijl 10 januari de wedstrijden in club J.P.F. zullen worden voortgezet. De aanvang voor de wedstrijden in Centro Social Catolico is vastgesteld op acht uur 's avonds. In club J.P.F. beginnen de wedstrijden des morgens om half elf. Het wedstrijdschema ziet er als volgt uit:

zaterdag 9 januari:

ARUBA — CURACAO

Farro — Sylbing
Arends — Fullinck
Osorio — Flores.

Zondag 10 januari:

ARUBA — CURACAO

Farro — Sylbing
Arends — Fullinck
Osorio — Flores.

Onder grote belangstelling werd de skischans voor de Olympische Winterspelen te Squaw Valley in gebruik genomen.

In het Sportfondsenbad te Amsterdam werden dezer dagen internationale zwemwedstrijden gehouden. De Nederlandse „Dameszwemclub" was de gelukkige winnaar van de uitgeloofde moeder Triebels-beker. Op de foto van links naar rechts: Jopie Troost, Greta Kok en Tiny Tenkink met het door hun veroverde trofee.

SPORT-VARIA

De Russische schaatsenrijder Evgeny Grishin heeft maandag tijdens wedstrijden in Alma Ata volkomen onverwacht het wereldrecord op de 500 meter geëvenaard. Grishin kwam tot 40.2 sec. Met dezelfde tijd was hij sinds de olympische winterspelen van 1956 reeds houder van het record. Een andere Rus, Gratch, die als tweede eindigde, bleef slechts éentiende seconde boven de tijd van Grishin.

° ° °

Het voetbalelftal van Soedan, dat zich reeds voor de tweede voorronde (Afrikaanse zone) van het olympisch voetbaltoernooi had geklasseerd, is ook in de laatste wedstrijd van de eerste voorronde (groep 2 van de Afrikaanse zone) ongeslagen gebleven. In de te Kampala gespeelde wedstrijd won Soedan met 1—0 van Oeganda.

Nederlandse athleten van het jaar

Wereldkampioen amateur-stayers, Arie van Houwelingen uit Sassenheim, is door een commissie van sportjournalisten en -deskundigen uitgeroepen tot Nederlands „sportman van het jaar 1959". Op hem werden 84 stemmen uitgebracht. De schaatsenrijder Jan Pesman kreeg 72,5 stemmen en werd daarmee tweede, de atleet Eef Kamerbeek eindigde met 61 stemmen als derde, de zeiler Koos de Jong werd met 29 stemmen vierde en de judoka Anton Geesink met 26 stemmen vijfde.

De hoogst-gewaardeerde voetballer was Coen Moulijn, linksbuiten van Feijenoord en van het Nederlands elftal. Hij eindigde op de negende plaats. Behalve een „sportman van het jaar" werd ditmaal ook een „sportvrouw van het jaar" aangewezen. Deze ere-titel was voor de kunstrijdster Sjoukje Dijkstra uit Amstelveen (92 stemmen). Eindhoven werd, evenals in 1957, „sportstad van het jaar".

Vlucht mislukt

Ongeveer 60 Poolse zigeuners, die op kerstavond in verzegelde woonwagens naar west-Duitsland trachtten te vluchten, zijn aan de grens tussen Polen en oost-Duitsland gegrepen, zo meldt het Poolse communistenblad „Tribuna Ludu".

De zigeuners zaten opgesloten in vier woonwagens, die voor het vervoer door de douane van Szczecin vergezeld waren. Zij werden ontdekt door grenswachten die een goederentrein controleerden, waarmee de wagens werden vervoerd.

Ogen beschadigd

Volgens een artikel van vijf oogspecialisten in het Britse tijdschrift voor geneeskunde lijden ruim 500 Britten aan beschadiging van het netvlies doordat zij zonder een geprepareerd glaasje naar de zonsverduistering van oktober hebben gekeken.

Landingsschip

De Verenigde Staten zullen in 1960 een landingsschip van 7.000 ton aan de marine van nationalistisch China overdragen, aldus is uit gewoonlijk betrouwbare bron vernomen. Het schip kan als drijvend dok dienst doen voor kleine landingsvaartuigen.

Klasse - kampioenschappen Schermen N. A. A. S. B.

De wedstrijd-agenda voor de klasse-kampioenschappen van de Nederlands Antilliaanse Amateur Schermbond vermeldt voor het jaar 1960 de navolgende wedstrijden.

Zondag 17 januari, aanvang 9 uur: Hoofdklasse Junioren Meisjes en Jongens FLORET (electrisch). Wedstrijdbureau Mevr. Poncia. Hoofdsecondant Maitre Hoevers.

-o-

Zaterdag 30 januari, aanvang 16 uur: Eerste klasse Dames en Heren FLORET (electrisch). Wedstrijdbureau Mej. Secreve. Hoofdsecondant Maitre Hoevers.

-o-

Zondag 14 februari, aanvang 9 uur: Hoofdklasse Dames FLORET (electrisch). Wedstrijdbureau Hr. Jessurun. Hoofdsecondant Maitre Hoevers.

-o-

Zondag, 28 februari, aanvang 9 uur: Hoofdklasse Heren FLORET (electrisch). Wedstrijdbureau Mevr. Poncia. Hoofdsecondant Maitre Hoevers.

-o-

Zaterdag 5 maart, aanvang 16 uur: Eerste Klasse DEGEN (electrisch). Wedstrijdbureau Mej. Vlieg. Hoofdsecondant Hr. Hilhorst.

-o-

Zondag 20 maart, aanvang 9 uur: Hoofdklasse DEGEN (electrisch. Wedstrijdbureau Mej. de Lannoy. Hoofdsecondant hr. Poncia.

-o-

Zaterdag 26 maart, aanvang 16 uur: Eerste Klasse SABEL. Wedstrijdbureau Mej. Secreve. Hoofdsecondant Hr. Luckman.

-o-

Zondag 10 april, aanvang 9 uur: Hoofdklasse SABEL. Wedstrijdbureau Mevr. Poncia. Hoofdsecondant Maitre Hoevers.

-o-

Deze wedstrijden hebben alle plaats in de Sportzaal van de Marinierskazerne Suffisant.

Inschrijvingen dienen uiterlijk een week voor de betrokken wedstrijd plaats heeft te worden gericht aan de heer Hilhorst, tel. thuis 23601. Kantoor 11874.

Het inschrijfgeld bedraagt voor junioren ƒ 1.— en voor senioren ƒ 1.50.

De Schermers(sters) dienen vijftien minuten voor de aanvang van de wedstrijden aanwezig te zijn.